

OBŘADY

ŘEHOLNÍCH SLIBŮ

Vydává sekretariát české liturgické komise pro vnitřní potřebu

SEKRETARIÁT ČESKÉ LITURGICKÉ KOMISE

Č.j. 347/71

OBŘADY ŘEHOLNÍCH SLIBŮ

návrh prozatímního českého textu

Život zasvěcený Bohu měla církev vždy ve velké úctě. Už od prvních století zkrášlovala řeholní sliby posvátnými obřady. V Konstituci o liturgii přikazují otcové II. vatikánského sněmu, aby byl vytvořen obřad řeholních slibů a obnovy slibů, který by přispěl k jejich větší jednotě, střízlivosti a důstojnosti (srv. II. vat. sněm, Konstituce o liturgii "Sacrosanctum Concilium", č. 80).

Poslušna tohoto příkazu vypracovala Rada pro uskutečňování Konstituce o liturgii ORDO PROFESSIONIS RELIGIOSAE (editio typica 1970). Po schválení papežem Pavlem VI. staly se tyto obřady součástí římského rituálu a národní liturgické komise byly vyzvány (dopisem Kongregace pro bohoslužby ze dne 15. července 1970), aby se postaraly o brzké převedení těchto textů do národního jazyka.

Protože Obřady řeholních slibů tvoří nedělitelný celek a jejich texty se vzájemná prolínají, byla česká liturgická komise nucena připravit návrh českého znění celé latinské předlohy, i když použití některých zde uvedených obřadů nepřichází u nás v úvahu.

Předseda České liturgické komise dovoluje na základě souhlasu Kongregace pro bohoslužby ze dne 17. prosince 1969 (Prot.n. 2025/69), aby některé z těchto textů mohly být podle potřeby vyzkoušeny v praxi, dříve než budou poslány k potvrzení do Říma.

V Praze dne 16. července 1971, v den Panny Marie Karmelské.

+ Dr. František Tomášek,

předseda České liturgické komise, biskup - apoštolský administrátor pražské diecéze

Tento text byl potvrzen Kongregací pro bohoslužby

dne 20. 6. 1972, Prot.n. 811-72

Obsah

ÚVODNÍ POZNÁMKY.....	2
Sliby řeholníků.....	5
Směrnice pro obřad uvedení do řeholního života.....	5
Obřad dočasných slibů určený pro vykonání ve mši.....	7
Obřad doživotních slibů určený pro vykonání ve mši.....	10
Obřad obnovy slibů určený pro vykonání ve mši.....	18
Různé biblické texty pro obřady slibů řeholníků.....	19
Jiný způsob odevzdání odznaků při prvních slibech.....	24
Přímluvy.....	25
Jiné slavnostní požehnání čili zasvěcení profesů.....	26
Jiná formule požehnání na konci mše při doživotních slibech.....	27
Sliby řeholnic.....	27
Směrnice pro obřad uvedení do řeholního života.....	27
Obřad dočasných slibů určený pro vykonání ve mši.....	29
Obřad doživotních slibů určený pro vykonání ve mši.....	33
Obřad obnovy slibů určený pro vykonání ve mši.....	43
Různé biblické texty pro obřady slibů řeholnic.....	44
Jiný způsob odevzdání odznaků při prvních slibech.....	56
Přímluvy.....	57
Jiná formule požehnání na konci mše při doživotních slibech.....	59
Obřad příslibu.....	60
Všeobecné směrnice.....	60
Obřad příslibu v bohoslužbě slova.....	60
Obřad příslibu při církevních hodinkách.....	62
OBŘAD PŘÍSLIBU VE MŠI.....	65
OBNOVA PŘÍSLIBU.....	67
DODATEK.....	67
VZOR PROFESNÍ FORMULE.....	67
Mše v den prvních řeholních slibů.....	68
Mše v den doživotních slibů.....	68
Jiná mše v den doživotních slibů.....	69
Mše v den obnovy slibů.....	70

ÚVODNÍ POZNÁMKY

POVAHA A ZÁVAŽNOST ŘEHOLNÍHO SLIBU

1. Řeholními sliby se zasvěcuje mnoho Bohem povoláných věřících ke službě Pánu a pro dobro lidí; zachováváním evangelních rad snaží se důsledněji následovat Ježíše Krista (srov. II. vat. sněm, Věroučná konstituce o církvi "Lumen gentium", č. 43; Dekret o obnově řeholního života "Perfectae caritatis", č. 1). To proto, aby v nich křestní milost přinášela bohatší plody (srov. II. vat. sněm, Věroučná konstituce o církvi "Lumen gentium", č. 43).

2. Matka církev měla řeholní život vždy ve velké úctě; tento život během staletí pod vedením Ducha svatého bral na sebe různé formy (srov. II. vat. sněm, Věroučná konstituce o církvi "Lumen gentium", č. 43; Dekret o obnově řeholního života "Perfectae caritatis", č. 1). Církev jej povýšila na stav kanonický (= církevněprávně uznaný); schválila množství řeholních rodin a chrání je moudrými zákony (srov. II. vat. sněm, Věroučná konstituce o církvi "Lumen gentium", č. 45; Dekret o obnově řeholního života "Perfectae caritatis", č. 1)

Církev sama totiž přijímá sliby řeholníků, vyprošuje jim svou veřejnou modlitbou od Boha pomoc a milost, doporučuje je Bohu a udílí jim požehnání, protože jejich oběti přidružuje k oběti eucharistické (srov. II. vat. sněm, Věroučná konstituce o církvi "Lumen gentium", č. 45).

OBŘADY, KTERÉ DOPROVÁZEJÍ JEDNOTLIVÉ STUPNĚ ŘEHOLNÍHO ŽIVOTA .

3. Stupně, jimiž se řeholníci zasvěcují Bohu a církvi jsou: noviciát, první sliby nebo jiné svaté závazky a doživotní sliby. K těmto stupňům se podle stanov některých společností připojuje obnova slibů.

4. Noviciát, jímž řeholní život začíná (srov. S.Congr. pro Religiosis et Institutis saecularibus, Instr. "Renovationis causam", 6 ianuarii 1969, n. 13), je zkušebním obdobím jak pro novice, tak pro jeho řeholní rodinu. Je tedy vhodné vykonat na začátku noviciátu obřad, kterým se vyprošuje Boží milost k dosažení jeho vlastního cíle. Tento obřad už svou povahou musí být střízlivý a prostý; je vyhrazen pro shromáždění členů společnosti. Musí být mimo mši.

5. Potom následují první sliby. Při nich novic před Bohem a církví slibuje následovat evangelní rady. Skládání dočasných slibů může být ve mši; ať je však bez zvláštní slavnosti. Pro obřad prvních slibů se počítá s předáváním jak řeholního šatu tak i jiných odznaků řeholního života. Podle prastarého zvyku se řeholní šat dával až po dokončení doby zkoušky; řeholní šat je totiž znamením zasvěcení. (Srv. II. vat. sněm, Dekret o obnově řeholního života "Perfectae caritatis", č. 17.)

Někde místo slibů mají příslib či jiný druh závazku (srv. II. vat. sněm, Věrouč .konst. o církvi "Lumen gentium", č. 44; S. Congr. pro Religiosis et Institutis saecularibus, Instr. "Renovationis causam", 6 ianuarii 1969, č.2 a 7); také v tomto případě je vhodné konat obřad uprostřed liturgické akce - např. v liturgii slova nebo při některé hodině oficia, zvláště ve chválách a nešporách, nebo, žádají-li to okolnosti, i při eucharistické oběti.

6. Po skončení zákonného období skládají se doživotní sliby. Jimi se řeholník navždy dává do služby Bohu a církvi. Trvalé sliby znázorňují nerozlučitelné spojení Krista s jeho snoubenkou církví. (Srv. II. vat. sněm, Věrouč. konst. o církvi "Lumen gentium", č.44).

Jé velmi vhodné, aby se obřad doživotních slibů konal ve mši s příslušnou slavnostností a za účasti řeholních členů i lidu (srv. II. vat. sněm, Konst. o liturgii "Sacrosanctum Concilium", č. 80).

Obřad má tyto části:

a) Předvolání těch, kdo budou skládat sliby, nebo jejich žádost o připuštění ke slibům; uzná-li se za vhodné, je možno tuto část vypustit.

b) Homilie či promluva; v ní se připomene lidu i slibujícím prospěšnost řeholního života.

c) Otázky. Celebrant nebo představený se táže slibujících, zda jsou připraveni zasvětit se Bohu a snažit se o dokonalou lásku podle pravidel své řeholní rodiny,

d) Litaniové prosby. V nich se všichni obracejí modlitbou k Bohu Otci a žádají o přímlovu Panny Marie a všech svatých.

e) Skládání slibů. To se děje před církví, před zákonným představeným společností, před svědky, a před lidem.

f) Slavnostní požehnání čili zasvěcení profesů. Matka církev liturgickým zasvěcením řeholní sliby potvrzuje a vyprošuje u nebeského Otce, aby vyžil na profesy dary Ducha svatého.

g) Předávání řeholních .odznaků (žádá-li to zvyk řeholní rodiny). Jimi se navenek naznačuje trvalé odevzdání se Bohu.

7. V některých řeholních rodinách se podle Stanov v určených obdobích sliby obnovují.

Tuto obnovu lze konat ve mši, ale bez slavnostnosti - zvláště když se sliby obnovují častěji, třeba každoročně.

Liturgický obřad přísluší jenom takové obnově slibů, která se koná z moci právní. U mnoha řeholních rodin se však rozmohl zvyk obnovovat sliby ze zbožnosti. To se může konat různými způsoby; nelze však doporučovat zvyk dělat veřejně ve mši to, co je záležitostí soukromé zbožnosti. Zdá-li se však příhodné obnovit sliby veřejně o významných výročích - např. 25 nebo 50 roků v řádě - lze použít s patřičnou úpravou obřadu obnovy slibů.

8. Každý tento obřad má svůj vlastní ráz; vyžaduje tedy samostatné slavení. Proto je naprosto nutné vyhnout se hromadění těchto obřadů v téže liturgické akci.

MEŠNÍ FORMULÁŘ PŘI OBŘADECH ŘEHOLNÍCH SLIBŮ

9. Kdykoliv se skládají řeholní sliby, zvláště doživotní, ve mši, je vhodné použít některého z formulářů "v den řeholních slibů", které jsou v Římském misálu, nebo mezi vlastními mešními texty řádně schválenými. Když však sliby připadnou na slavnost nebo na

některou neděli doby adventní, postní nebo velikonoční, bere se mešní formulář ze dne, ale možno použít vlastních formulí v eucharistické modlitbě a při závěrečném požehnání.

10. Protože liturgie slova přizpůsobená ke skládání slibů má velkou schopnost ukázat podstatu a úkoly řeholního života, lze i tehdy, když se mše "v den řeholních slibů" nedovoluje, vzít jedno čtení z těch, které jsou uvedeny v lekcionáři pro tuto příležitost - s výjimkou velikonočního tridua, slavnosti Narození, Zjevení, Nanebevstoupení Páně, Seslání Ducha svatého, Těla a krve Páně nebo jiných slavností s povinnou účastí na mši.

11. Při obřadní mši "v den řeholních slibů" používá se mešních rouch bílé barvy.

ÚPRAVY, KE KTERÝM JSOU OPRÁVNĚNY JEDNOTLIVÉ ŘEHOLNÍ SPOLEČNOSTI

12. Směrnice ke konání obřadů uvedení do noviciátu (č. 1 - 13) nejsou závazné, pokud se v nich přímo něco jako závazné nestanoví (např. že obřad je třeba vždy konat mimo mši - č. 2) anebo když jde o věc, která patří k vnitřní podstatě obřadu (např. že obřad má být jednoduchý a prostý - č. 3).

13. Obřady dočasných i doživotních slibů a obnovy slibů jsou závazné pro všechny, kdo skládají nebo obnovují sliby ve mši - pokud nemá společnost vlastní právní předpisy (srv. II. vat. sněm, Konst. o liturgii "Sacrosanctum Concilium", č. 80).

14. Je žádoucí, aby si řeholní rodiny obřady vhodně upravily; tak obřady lépe vyjádří povahu a ducha každé společnosti. Jednotlivým společnostem se k této úpravě obřadů dává oprávnění - s povinností předložit spisy o tom Apoštolskému Stolci ke schválení.

Při úpravě obřadu slibů ať se zachová zvláště toto:

a) Obřad ať se zařadí bezprostředně po evangeliu.

b) Pořadí částí ať se neporušuje. Není však na překážku, když se některé části vynechají nebo nahradí jinými podobné povahy.

c) Přesně ať se zachová liturgický rozdíl mezi sliby věčnými a dočasnými a obnovou slibů. Žádná charakteristická část se nesmí přerazovat z jednoho obřadu do druhého.

d) Jak se na patřičných místech v textu uvádí, je možné, ba nutné, mnohé formule obřadu slibů změnit, aby vynikla povaha a duch společnosti. Římský rituál nabízí sice mnoho formulí na výběr, přesto však partikulární rituály mohou k nim připojit ještě další formule téhož druhu.

15. Poněvadž sliby "před Nejsvětější svátostí", tj. až před přijímáním, se málo shodují s pravým pojetím liturgie, nedovoluje se od nynějška novým řeholním družinám tento způsob zavádět. Společnostem pak, které jej podle partikulárního práva užívají, se radí, aby jej přestaly užívat.

Rovněž se připomíná všem řeholníkům, kteří používají svých vlastních obřadů, aby upustili

od všeho, co zjevně odporuje principům obnovené liturgie, a přidrželi se čistých liturgických forem, a těch aby používali. Tímto způsobem se dosáhne střízlivosti, důstojnosti a větší jednoty, která se v této věci doporučuje. (Srov. II. vatikánský sněm, Konstituce o liturgii "Sacrosanctum Concilium", č. 80).

Sliby řeholníků

Směrnice pro obřad uvedení do řeholního života

1. V den, kdy začíná kanonický noviciát, je vhodné vykonat obřad k vyprošení Boží milosti, neboť jen s její pomocí lze dosáhnout vlastního cíle noviciátu.
2. Není dovoleno konat obřad uvedení ve mši.
3. Obřad má být velmi jednoduchý, střízlivý a vyhrazený jenom pro shromáždění bratří.
4. V textech obřadu je třeba s vyvarovat všeho, co by i zdánlivě umenšovalo svobodu noviců nebo zatemňovalo pravý smysl noviciátu - tj. období zkoušky.
5. K vykonání tohoto obřadu se nejlépe hodí kapitulní síň nebo jiná podobná místnost. Je-li to nutné, může se obřad vykonat i v domácí kapli.

Popis obřadu

Je vhodné obřad uvedení začlenit do zvláštní bohoslužby slova; ta ať osvětlí povahu řeholního života i svéráz společnosti.

Vstupní obřady

6. Obřad může začít pozdravem představeného nebo zpěvem žalmu či nějakého vhodného hymnu.

7. Potom se představený otáže těmito nebo podobnými slovy postulantů, co si žádají:

Milí synové (bratři), co od nás žádáte?

Žadatelé společně odpoví těmito nebo podobnými slovy: Chceme zkusit váš způsob života a žádáme, abyste i vy vyzkoušeli nás, a pak nás přijali k dokonalému následování Krista do vaší rodiny N...

Představený odpoví: Pán vám při tomto kroku pomáhej!

Všichni: Amen.

8. Žádost o přijetí se může podle libosti vykonat i tímto způsobem: otázka se vynechá a jeden z žadatelů za všechny se obrátí k představenému a ke komunitě s těmito slovy:

Bůh nás ve svém milosrdenství pohnul, abychom přišli sem zkusit žít vaším životem. Prosíme, uchte nás následovat ukřižovaného Krista a žít v chudobě, poslušnosti a čistotě. Uchte nás horlivé modlitbě, pokání, službě církvi a všem lidem, ať jsme s vámi jedno srdce a jedna duše. Pomáhejte nám, abychom příkazy evangelia v každé hodině života uváděli ve skutek. Kéž se naučíme vašim pravidlům, kéž zachováme zákon bratrské lásky.

Nebo přednese žádost podobnými slovy, vycházejícími ze srdcí a myslí žadatelů.

Představený odpoví těmito nebo podobnými slovy: Vám ať milosrdný Bůh pomáhá svou milostí, a nám ať božský Mistr dá své světlo.

Všichni: Amen.

9. Když skončí dotazování nebo žádost, představený řekne:

Modleme se.

Bože, dárce svatého povolání, tvoji služebníci N... N... touží být přidruzeni k naší rodině, aby ti mohli dokonaleji sloužit. Vyslyš tedy dobrotivě jejich prosby a dej, aby se náš společný život proměnil ve vzájemné milování. Skrze Krista, našeho Pána

Všichni: Amen.

Bohoslužba slova

10. Potom se čtou vhodné texty z Písma svatého, mezi něž se vloží vhodná responsoria (srov. č. 91 - 136).

11. Nato představený promluví ke shromážděným bratřím a žadatelům o podstatě řeholního života a o svérázu společnosti nebo přečte vhodnou kapitolu ze Stanov.

Závěrečný obřad

12. Doporučuje se obřad ukončit modlitbou celého shromáždění, čili přímluvami a modlitbou Páně, k níž se může připojit ještě vhodná prosba, např.:

Bože, původce a dárce povolání, shlédni na nás, své služebníky, a učiň, ať tito bratři, kteří chtějí zkusit žít naším způsobem života, poznají tvou vůli, a my ať jsme upevněni ve tvé službě. Skrze Krista, našeho Pána.

Všichni: Amen.

13. Poté představený odevzdá právě přijaté novice magistrovi a bratrsky je spolu s ostatními členy komunity podle zvyku řeholní rodiny pozdraví. Mezitím se zpívá vhodný

hymnus nebo chvalozpěv.

Obřad dočasných slibů určený pro vykonání ve mši

14. Obřady, které se popisují v této kapitole, konají se ve mši. Smějí je použít jen ti řeholníci, kteří po úspěšně vykonaném noviciátě skládají první sliby (srov. Úvodní poznámky č. 5).

15. Podle rubrik se slouží buď mše odpovídající liturgii dne nebo mše příslušná obřadu prvních řeholních slibů (srov. Úvodní poznámky č. 9 - 11).

16. V kněžských řeholních společnostech při eucharistické oběti právem předsedá představený, který přijímá sliby. V laických společnostech se připraví na vhodném místě v presbytáři křeslo pro představeného, který bude přijímat sliby bratří.

17. Řeholní sliby se obvykle skládají u křesla. Vyžadují-li to okolnosti, je vhodné postavit křeslo před oltář. Lavice pro slibující řeholníky se umístí v presbytáři tak, aby věřící mohl dobře sledovat celý liturgický úkon.

18. Chleba a vína se k oběti přichystá takové množství, aby stačilo pro přísluhující, slibující, pro jejich rodiče a příbuzné i pro členy řeholní rodiny. Použije-li se tedy pouze jeden kalich, ať je dostatečně velký.

19. Mimo věci potřebné ke slavení mše, ať se ještě připraví:

a) rituál řeholních slibů;

b) řeholní šat (jestliže si řeholní společnost stanovila odevzdávat jej svým členům při prvních slibech - srov. Úvodní poznámky č. 5);

c) kniha Řehole nebo Stanov a ostatní profesní odznaky, které se podle zákona nebo zvyku mají odevzdávat slibujícímu.

Vstupní obřad

20. Když je shromážděn lid i členové řeholního domu, a když je všechno řádně připraveno, vykročí průvod kostelem k oltáři. Schola a lid zpívají při tom mešní vstupní zpěv. Průvod je seřazen jako obvykle. Doporučuje se však, aby v něm kráčeli také slibující doprovázeni magistrem a v laických společnostech i představený.

21. Jakmile přijdou do presbytáře, pozdraví obvyklým způsobem oltář a všichni zaujmou stanovená místa; potom mše pokračuje.

Bohoslužba slova

22. V bohoslužbě slova se koná všechno jako obvykle, kromě těchto věcí:

a) lekce se mohou brát buď ze mše příslušného dne nebo z textů uvedených pod č. 49 - 136 (srov. Úvodní poznámky č. 9 - 10).

b) symbolum (=vyznání víry) se neříká, ani kdyby je rubriky v liturgii toho dne předpisovaly.

Řeholní profese

Předvolávání nebo přednesení žádosti

23. Když skončí evangelium, celebrant i lid se posadí, slibující však zůstanou stát. Jáhen nebo magistr noviců - podle přání nebo podle okolností - volá slibující jménem. Ti odpovídají:

Zde jsem

nebo také jinak podle zvyku řeholní rodiny či podle místních zvyků.

24. Potom se obrátí celebrant na slibující s touto nebo podobnou otázkou:

Co žádáte, milí synové (bratři) od Boha a jeho svaté církve?

Všichni slibující odpovědí společně takto nebo podobně:

Milosrdenství Boží a milost dokonaleji mu sloužit ve vaší (řeholní) rodině.

Celebrant a všichni členové řeholní rodiny odpovědí:

Bohu díky

nebo jiným vhodným způsobem.

25. Je-li libo, může se vynechat předvolávání i otázky celebrantovy a místo toho se koná přednesení žádosti tímto způsobem: jeden ze slibujících noviců obrátí se jménem všech na představeného těmito nebo podobnými slovy:

My N... N... N...

seznámili jsme se z Božího milosrdenství s vaší řeholí a prožili jsme ve vašem bratrském prostředí dobu zkoušky. Proto vás, otče (bratře), pokorně žádáme o svolení složit v rodině N... svaté sliby a tak se zasvětit Bohu a jeho království.

Celebrant a všichni členové řeholní rodiny odpovědí: Bohu díky nebo jiným vhodným způsobem.

Homilie neboli promluva

26. Slibující usednou, a je homilie čili promluva. Je vhodné v ní vysvětlit jak biblická čtení tak i to, že řeholní slib je dar i závazek k posvěcení vyvolených a pro dobro církve a celé lidské rodiny.

Otázky

27. Když se promluva skončí, slibující povstanou; celebrant se jich táže, zda jsou připraveni zasvětit se Bohu a snažit se o dokonalou lásku podle Řehole nebo Stanov řeholní rodiny. Otázky zde uvedené se mohou změnit nebo z části i vypustit podle povahy a svérázu jednotlivých řeholních rodin.

Celebrant se táže:

Milí synové (bratři):

Duch svatý vás křestní vodou zasvětil Bohu. Chcete se k Bohu nově a ještě těsněji připoutat řeholními sliby?

Všichni slibující odpovědí společně:

Chci.

Celebrant: Chcete střežit čistotu pro království Boží, dobrovolně obejmout chudobu, přinést dar poslušnosti a tak dokonale následovat Krista?

Slibující: Chci.

28. Celebrant schválí jejich rozhodnutí těmito nebo podobnými slovy:

Kéž vám k tomu všemohoucí Bůh poskytne svou milost.

Všichni: Amen.

Prosba o Boží milost

29. Potom jim celebrant vyprošuje Boží pomoc takto:

Modleme se:

Je dobré, aby se všichni chvíli tiše modlili. Potom celebrant pokračuje:

Prosíme tě, Pane, shlédni na tyto své služebníky, kteří dnes před církví slibují žít podle evangelních rad a usilovat dokonalejší následování tvého Syna. Popřej milostivě, abych jejich společný život oslavil tvé jméno a byl užitečný pro spásu lidí. Skrze Krista, našeho Pána.

Všichni: Amen.

SLIB

30. Po ukončení modlitby, je-li to zvykem řeholní rodiny, postaví se poblíže celebranta (nebo představeného) dva členové řádu a zastávají zde úkol zvláštních svědků. Pak přistupují k představenému jednotliví slibující a čtou profesní formulí.

Je-li slibujících mnoho, mohou formulí recitovat všichni společně a každý zvlášť ji pak zakončí slovy „Tak slibuji...“ nebo slovy podobnými, která jasně vyjadřují vůli slibujících.

Po složení slibu vrátí se na svá místa a tam zůstanou stát.

Předání profesních odznaků

31. Když skončí skládání slibů, magister a někteří jiní řeholníci odevzdávají jednotlivým profesům řeholní šat; ti si jej obléknou buď přímo v presbytáři nebo na jiném vhodném místě. Je vhodné, zpívá-li se mezitím schola antifonu:

To je pokolení těch, kdo hledají Pána,

těch, kdo vyhledávají službu před tváří Boha Jakubova.

se žalmem 23. nebo jiný vhodný zpěv. Za každým veršem se antifona opakuje. Na konci žalmu se však nezpívá „Sláva Otci...“, ale antifona. Skončí-li odevzdávání řeholního šatu dříve, než se celý žalm dozpívá, žalm se přeruší a opakuje se antifona.

32. Kde je to zvykem, přistupují potom noví profesové, oblečení řeholním šatem, k celebrantovi (nebo k představenému) a ten jim odevzdá knihu Řehole nebo Stanov s těmito nebo podobnými slovy:

Přijmi Řeholi naší (této) rodiny a pečlivě ji zachovávej, abys tak dosáhl dokonalé lásky.

Řeholník odpoví: Amen.

Přijme knihu, vrátí se na své místo a zůstane stát.

33. Je-li nových profesů mnoho nebo je zde jiný oprávněný důvod, řekne celebrant (nebo představený) formulí při odevzdání Řehole jen jednou pro všechny těmito nebo podobnými slovy:

Přijměte řeholi naší (této) rodiny a pečlivě ji zachovávejte, abyste tak dosáhli dokonalé lásky.

Profesové všichni najednou odpovědí: Amen.

A přistupují k celebrantovi (nebo představenému), který jim odevzdává knihu Řehole nebo Stanov. Jakmile dostanou knihu, vracejí se na svá místa a tam zůstávají stát.

34. Mají-li se podle zákonů nebo zvyklostí řeholní rodiny odevzdávat ještě jiné profesní odznaky, odevzdají se nyní - beze slov nebo s vhodnou formulí. V této věci je však třeba zachovat důstojnou střízlivost.

35. Jiný způsob odevzdávání profesních odznaků se popisuje v č. 137 - 139.

Závěr obřadu řeholních slibů

36. Obřad se vhodně zakončí recitací přímluv. Mohou se použít přímluvy uvedené v č. 140 - 142.

Eucharistická oběť

37. Zatímco se zpívá píseň k obětnímu průvodu, přinášejí někteří z nových profesů chléb, víno a vodu pro eucharistickou oběť.

38. Je-li to vhodné, při této mši dává celebrant pozdrav pokoje jednotlivým novým profesům buď obvyklým způsobem nebo podle místního zvyku či podle zvyku řeholní rodiny.

39. Jakmile přijme celebrant tělo a krev Páně, přistupují řeholníci, kteří právě složili sliby, k oltáři k přijímání; může se jim podat pod obojí způsobou. Po nich mohou přijmout eucharistii stejným způsobem jejich rodiče, příbuzní a spolubratři.

Obřad doživotních slibů určený pro vykonání ve mši

40. Je chvályhodné, když se k obřadům doživotních slibů, jimiž se řeholník navždy zasvěcuje Bohu, zvolí neděle nebo slavnost Páně, blahoslavené Panny Marie nebo světců, kteří vynikli v řeholním životě.

41. Obřady doživotních slibů se konají samostatně, nikoli ve spojení s jinými řeholními obřady (srov. Úvodní poznámky č. 8).

42. Věřícím ať se zavčas ohlásí den a hodina obřadů, aby se jich mohli zúčastnit v hojném počtu.

43. Podle rubrik (srov. Úvodní poznámky č. 9) se slouží mše buď ze dne nebo obřadní, určená pro den doživotních slibů.

44. Kde je to možné a kde prospěch věřících nevyžaduje, aby přítomní kněží celeburovali jednotlivě, je třeba dát přednost koncelebraci. Při ní právem předsedá představený, který přijímá sliby členů.

45. Zpravidla se sliby konají v kostele řeholní rodiny. Jestliže se to však považuje za vhodné - buď z pastoračních důvodů nebo pro chválu řeholního života nebo pro vzdělání lidu Božího a pro povzbuzení k větší účasti - vykoná se obřad v katedrálním, farním nebo v jiném význačném kostele.

46. Rovněž tehdy, když si dvě nebo více řeholních rodin přeje skládat sliby při této eucharistické oběti, jest vhodné konat profes v katedrálním, farním nebo jiném význačném kostele za předsednictví biskupa. Představení jednotlivých společností při tom

koncelebrují. Každý slibující prohlásí ovšem svůj slib před vlastním představeným.

47. Celý liturgický obřad ať se koná s příslušnou slavnostností, jak to žádá povaha tohoto obřadu; je však třeba vyhnout se přepychu, který je v rozporu s řeholní chudobou.

48. Sliby se zpravidla skládají u křesla. Na prospěch činné účasti věřících je vhodné připravit křeslo pro celebranta před oltářem. V laických společnostech nachystá se křeslo v presbytáři. V presbytáři se rovněž umístí lavice pro slibující řeholníky tak, aby věřící mohli dobře sledovat celý liturgický úkon.

49. Hostií a vína se přichystá takové množství, aby stačilo pro příslušující, slibující, pro jejich rodiče a příbuzné i pro členy řeholní rodiny. Použije-li se tedy jen jeden kalich, ať je dostatečně velký.

50. Mimo věci potřebné pro slavení mše se ještě připraví:

- a) rituál řeholních slibů
- b) odznaky řeholní profese, mají-li se podle zákonů nebo zvyků řeholní rodiny slibujícím odevzdávat.

Vstupní obřad

51. Když se shromáždí lid i bratři, a když je všechno připraveno, vykročí průvod kostelem k oltáři; schola i lid při tom zpívají mešní vstupní zpěv. Průvod je seřazen jako obvykle; doporučuje se však, aby v něm kráčeli také slibující doprovázeni magistrem a v laických společnostech též představeným. Když přijdou do presbytáře, pozdraví obvyklým způsobem oltář a všichni zaujmou stanovená místa; potom mše pokračuje.

Bohoslužba slova

52. V bohoslužbě slova se koná všechno jako obvykle kromě těchto věcí:

- a) lekce se mohou brát buď ze mše příslušného dne nebo z textů uvedených dále (č. 91 - 136; srov. Úvodní poznámky č. 9 - 10);
- b) symbolum (vyznání víry) se neříká, ani kdyby je rubriky v liturgii toho dne předpisovaly;
- c) rovněž přímluvy se vynechávají.

Řeholní profese

Předvolání nebo přednesení žádosti

53. Po evangeliu se celebrant i lid posadí; slibující však stojí. Jáhen nebo magister - podle přání nebo podle okolností - volá slibující jménem. Ti odpovídají:

Zde jsem

nebo i jinak podle zvyku řeholní rodiny nebo podle místní zvyklosti.

54. Potom se celebrant obrátí na slibující touto nebo jinou otázkou:

Co žádáte, milí synové (bratři), od Pána a jeho svaté církve?

Všichni slibující odpovědí společně takto (nebo podobně):

Sílu vytrvat ve službě Pánu a ve vaší rodině až do smrti.

Celebrant a všichni členové řeholní rodiny odpovědí:

Bohu díky

nebo jiným vhodným způsobem.

55. Je-li libo, lze vynechat předvolání i otázky celebrantovy a místo toho se pak koná přednesení žádosti, např. tímto způsobem:

Jménem všech obrátí se jeden ze slibujících na celebranta (nebo na představeného) těmito nebo podobnými slovy:

my N... N... N...

poznali jsme z milosrdenství Božího ve vašem společenství život zasvěcený Bohu nezrušitelnými svazky. Proto tě, Otče, pokorně žádáme, abychom mohli složit doživotní sliby v řeholní rodině N... k Boží chvále a církvi k službě.

Celebrant a všichni členové řeholní rodiny odpovědí:

Bohu díky

nebo jiným vhodným způsobem.

Homilie čili promluva

56. Slibující usednou a je homilie neboli promluva. V ní je vhodné vysvětlit jak biblická čtení tak i to, že řeholní slib je dar i závazek pro posvěcení vyvolených a pro dobro církve a celé lidské rodiny.

Otázky

57. Když promluva skončí, slibující povstanou; celebrant se jich táže, zda jsou připraveni zasvětit se Bohu a snažit se o dokonalou lásku podle Řehole nebo Stanov řeholní rodiny. Otázky zde uvedené se mohou změnit nebo zčásti i vynechat podle povahy a svérázu jednotlivých řeholních rodin.

Celebrant se táže:

Milí synové (bratři):

Již ve křtu svatém jste zemřeli hříchu a byli zasvěceni Pánu. Chcete se Bohu zasvětit ještě dokonaleji složením doživotních slibů?

Všichni slibující odpovědí společně:

Chci.

Celebrant:

Chcete s pomocí Boží milosti žít trvale životem dokonalé čistoty, poslušnosti a chudoby, jaký si vyvolil Kristus Pán a jeho panenská Matka?

Slibující:

Chci.

Celebrant:

Chcete žít podle evangelia, zachovávat řeholi vaší rodiny a tak vytrvale a neochvějně usilovat o dokonalou lásku k Bohu a k bližnímu?

Slibující:

Chci.

Celebrant:

Chcete s pomocí Ducha svatého šlechetně dát celý svůj život do služeb Božího lidu?

Slibující:

Chci.

58. V řeholních rodinách zcela oddaných rozjímavému životu je vhodné přidat:

Chcete se v samotě a mlčení, ve stálé modlitbě a odhodlané kajičnosti, v pokorné práci a svatém úsilí úplně věnovat jenom Bohu?

Slibující:

Chci.

59. Celebrant schválí jejich rozhodnutí těmito nebo podobnými slovy: Ten, který ve vás začal toto dobré dílo, ať je také přivede v den Ježíše Krista k dobrému konci.

Všichni:

Amen.

Litaniové prosby

60. Potom všichni vstanou. Celebrant stojí se sepjatýma rukama, obrácen k lidu, praví: Modleme se, milí bratři, k Bohu, všemohoucímu Otci, ať na tyto služebníky, které povolal k následování Krista, vylije milost svého požehnání a upevní je dobrotivě v jejich svatém předsevzetí.

Jáhen vyzve:

Klekněme!

61. Celebrant klekne před svým křeslem. Slibující podle místního nebo řádového zvyku buď padnou na tvář nebo si kleknou. Ostatní kleknou.

62. Zpěváci potom zpívají litanii patřící k obřadům slibů a všichni odpovídají. V těchto litaních lze vynechat některou z proseb, které jsou označeny stejným písmenem. Na vhodném místě se zase mohou zařadit invokace těch svatých, které řeholní rodina nebo lid zvláště uctívá - a podobně, je-li to vhodné, mohou se přidat i jiné prosby.

Pane, smiluj se.	Pane, smiluj se.
Kriste, smiluj se.	Kriste, smiluj se.
Pane, smiluj se.	Pane, smiluj se.
Svatá Maria, Matko Boží,	oroduj za nás.
Svatý Michaeli,	oroduj za nás.
Svatí Boží andělé,	orodujte za nás.
Svatý Jene Křtiteli,	oroduj za nás.
Svatý Josefe,	oroduj za nás.
Svatí Petře a Pavle,	orodujte za nás.
Svatý Jene,	oroduj za nás.
Svatá Maří Magdaléno,	oroduj za nás.

Svatý Štěpáne a Vavřínče,	orodujte za nás.
Svatá Anežko,	oroduj za nás.
Svatý Basile,	oroduj za nás.
Svatý Augustine,	oroduj za nás.
Svatý Benedikte,	oroduj za nás.
Svatý Bernarde,	oroduj za nás.
Svatý Františku a Dominiku,	orodujte za nás.
Svatý Ignáci z Loyoly,	oroduj za nás.
Svatý Vincenci z Pauly,	oroduj za nás.
Svatý Jene Bosco,	oroduj za nás.
Svatá Kateřino Sienská,	oroduj za nás.
Svatá Terezie z Avily,	oroduj za nás.
Všichni svatí a světice Boží,	orodujte za nás.
Měj s námi slitování,	vysvobod' nás, Pane.
Ode všeho zlého	vysvobod' nás, Pane.
Ode všeho hříchu	vysvobod' nás, Pane.
Od smrti věčné	vysvobod' nás, Pane.
Svým vtělením	vysvobod' nás, Pane.
Svou smrtí a zmrtnýchvstáním	vysvobod' nás, Pane.
Sesláním Ducha svatého	vysvobod' nás, Pane.
I když jsme hříšníci,	Prosíme tě, vyslyš nás
a Obohat' život církve obětí a apoštolátem svých služebníků.	Prosíme tě, vyslyš nás.
a Dne ze dne obdařuj dary Ducha svatého našeho papeže N... i všechny, kdo spravují církev.	Prosíme tě, vyslyš nás.
b Život a práce řeholníků říd' k prospěchu lidské společnosti.	Prosíme tě, vyslyš nás.
b Veď všechny lidi k plnosti křesťanského života	Prosíme tě, vyslyš nás.
c Ve všech tobě zasvěcených řeholních rodinách uchovávej a rozmnožuj lásku Kristovu a ducha zakladatelů.	Prosíme tě, vyslyš nás.

c	Všechny, kdo se slibem zavazují žít podle evangelních rad, plně zapoj do díla vykoupení.	Prosíme tě, vyslyš nás.
d	Nebeskými dary bohatě odplat' rodičům těchto bratří za oběť, kterou ti přinesli.	Prosíme tě, vyslyš nás.
d	Utvářej denně tyto své služebníky do podoby Kristovy.	Prosíme tě, vyslyš nás.
e	Dej těmto svým služebníkům dar vytrvalosti.	Prosíme tě, vyslyš nás.
e	Tyto své služebníky a naše bratry požehnej, posvěť a sobě zasvěť.	Prosíme tě, vyslyš nás.
Ježíši, Synu Boha živého,		prosíme tě, vyslyš nás.
Kriste, uslyš nás.		Kriste, uslyš nás.
Kriste, vyslyš nás.		Kriste, vyslyš nás.

63. Pak povstane sám celebrant a se sepjatýma rukama říká:

Pane, tvůj lid tě na kolenou prosí, skloň se tedy laskavě k jeho prosbám a nebeskou milostí připrav srdce svých služebníků: Svatodušní oheň ať očistí nitra, která se ti chtějí zasvětit, ode všech poskvrn hříchů a mocně je zapálí žářem lásky. Skrze Krista, našeho Pána.

Všichni:

Amen.

Jáhen:

Vstaňte!

Všichni povstanou.

SLIB

64. Když skončí litanie, přistoupí podle zvyku řeholní rodiny ke křeslu celebranta (nebo představeného) dva bratři profesové a stojí zde jako svědkové. Pak přistupují jednotliví slibující k celebrantovi (nebo představenému) a čtou profesní formuli, kterou si předtím vlastní rukou napsali.

65. Potom jde profes k oltáři a položí naň listinu svého slibu a, lze-li to snadno udělat, na oltáři podepíše také dokumenty o své profesi. Když to vykoná, vrátí se na své místo.

66. Jakmile toto všechno skončí, mohou podle zvyku řeholní rodiny noví profesové ve stoje zazpívat antifonu nebo jinou píseň, která lyrickou formou vyjadřuje pocit darování a radosti - např.:

Přijmi mě, Pane, a budu žít: dals mi přece své slovo. Nezklam mou naději.

Slavné požehnání neboli zasvěcení profesů

67. Noví profesové si kleknou a celebrant s rozpjatýma rukama říká modlitbu požehnání

„Bože, prameni a původce veškeré svatosti...“ Slova v závorkách může - je-li to vhodné - vynechat. Možno použít také modlitby „Bože, ty jsi příčinou...“, která je uvedena pod č. 143.

Bože, prameni a původce veškeré svatosti, stvořil jsi lidi a tak jsi je miloval, žes jim dal podíl na své božské přirozenosti. Toto rozhodnutí tvé dobroty nemohl změnit ani hřích Adamův ani zločiny (viny) světa. Vždyť hned na počátku dějin dal jsi nám Ábela jako vzor bezúhonného života. Později jsi ze svého oblíbeného hebrejského lidu pečlivě připravoval svaté muže a skvělé, ctnostné ženy, mezi nimiž vyniká Siónská dcera, přesvatá Panna Maria. Z jejího čistého lůna vzešel Ježíš Kristu, náš Pán - tvoje Slovo, které se pro spásu světa stalo tělem. V něm jsi nám, Otče, dal vzor svatosti. A on, aby nás obohatil, stal se chudým, oblékl si šat otroka, aby nám vrátil svobodu. V nevýslovné lásce vykoupil svět, velikonočními tajemstvími posvětil svou církev a získal pro ni od tebe, Pane, dary Ducha svatého. Hlasem tohoto Utěšitele vábíš pak nesčetné syny k následování Krista, aby, spoutáni okovy nadšené lásky, přilnuli k tobě horoucím srdcem, všechno opustili a sloužili všem bratřím bez rozdílu.

Shlédni tedy, Pane, na tyto své služebníky, které jsi povolal svou svrchovanou prozřetelností, a vylej na ně Ducha svatosti: Ať to, co radostně slíbili, s tvou pomocí věrně plní. Ať bedlivě pozorují příklad božského Mistra a vytrvale ho následují.

(Ať je v nich, Pane, neporušená čistota, radostná chudoba, velkodušná poslušnost. Ať se ti zalíbí svou pokorou. Ať ti slouží tichým srdcem a přilnou k tobě vroucí láskou. Ať jsou trpěliví v soužení, stálí ve víře, v naději ať se radují, s láskou ať pracují.)

Jejich život ať pomáhá budovat církev a šířit spásu světa; ať je jasným znamením nebeských dober.

Pane, svatý Otče, ochraňuj a ved' tyto své služebníky, a až přijdou před soudcovský stolec tvého Syna, buď jim mzdou a odměnou; ať se pak radují, že splnili závazky, které ze zbožnosti přijali, a utvrzeni ve tvé lásce žijí ve společenství svatých a s nimi ti vzdávají čest a slávu na věky.

Skrze Krista, našeho Pána.

Všichni: Amen.

Odevzdávání profesních odznaků

68. Když požehnání profesů skončí a mají se podle zvyku řeholní rodiny odevzdávat nějaké profesní odznaky, noví profesové povstanou a přistoupí k celebrantovi; ten odevzdá každému z nich odznaky buď beze slov nebo s vhodnou formulí.

69. Mezitím schola spolu s lidem zpívá žalm 83 s touto antifonou:

Blaze těm, kdo přebývají ve tvém domě, Pane, stále tě mohou chválit

nebo jinou vhodnou píseň. Po každém verši se antifona opakuje; na konci žalmu se však nezpívá „Sláva Otcí...“, ale antifona. Jestliže se odevzdávání odznaků skončí dříve než se celý žalm dozpívá, žalm se přeruší a opakuje se antifona.

70. Po odevzdání odznaků nebo již po slavném požehnání profesů - kde je to zvykem nebo kde se to zdá prospěšné - může celebrant (nebo představený) vhodnými slovy nebo políbením pokoje naznačit, že bratři, kteří právě složili sliby, jsou natrvalo začleněni do řeholní rodiny; např.:

a) Celebrant (nebo představený) pronese tato nebo podobná slova:

Potvrzujeme vám, že máte podíl a společenství v rodině N..., od této chvíle máte s námi

všechno společně.

K tomu, je-li to vhodné, dodá:

Věrně vykonávejte svatou službu, kterou vám církev svěřuje, a konejte ji jejím jménem.

Všichni členové řeholní rodiny projeví s tím souhlas a řeknou: Amen.

b) Nebo se toto potvrzení vynechá a celebrant (představený) a členové řehole projeví novým profesům bratrskou lásku políbením pokoje nebo jiným způsobem podle zvyku řeholní rodiny. Přitom se zpívá žalm 132 s touto antifonou:

Hle, jak je dobré a jak milé, když bratři bydlí pospolu.

71. Když se toto všechno skončí, vrátí se noví profesové na svá místa a mše pokračuje.

Eucharistická bohoslužba

72. Zatímco se zpívá píseň k obětnímu průvodu, přinášejí někteří z nových profesů chléb, víno a vodu pro eucharistickou oběť.

73. V eucharistických modlitbách se připomene oběť profesů těmito formulemi:

a) V I. eucharistické modlitbě se říká vlastní „Přijmi tedy...“

Přijmi tedy, Bože, a milostivě posvěť oběť těchto svých služebníků i oběť nás všech, kterou ti za ně v den jejich slibů přinášíme. Z tvé milosti zasvětili ti dnes svůj život; v den slavného příchodu svého Syna dej jim radost života věčného (skrze Krista, našeho Pána).

b) V prosbách II. eucharistické modlitby po slovech „...a se všemi, kdo se zasvětili tvé službě“, se přidá:

Pamatuj, Pane, i na tyto bratry, kteří se dnes navždy odevzdali tvé službě slavnostními sliby. Dej, ať srdcem i duší jsou stále u tebe a oslavují tvé jméno.

c) V prosbách III. eucharistické modlitby po slovech „...a všechen vykoupený lid“ se přidá:

Pamatuj i na tyto své služebníky, kteří se dnes navždy k tobě připoutali posvátnými řeholními sliby. Posiluj jejich svaté odhodlání a dej, ať v tvé církvi vydávají svědectví o novém a věčném životě, který nám získalo Kristovo vykoupení.

d) v prosbách IV. eucharistické modlitby možno po slovech „...a všechny služebníky církve“ vsunout zmínku o profesích takto:

Pamatuj na tyto bratry, kteří se ti řeholními sliby dnes odevzdávají a zasvěčují. Pamť na ty, kdo přinesli dary...

74. Nedával-li se ještě pozdrav pokoje (srov. č. 70b), pak celebrant vhodným způsobem pozdraví jím nové profesy a všechny kolemstojící.

75. Když pak celebrant přijme tělo a krev Páně, přistoupí noví profesové k oltáři ke svatému přijímání; může se jim podávat pod obojí způsobou. Po nich mohou eucharistii přijmout stejným způsobem jejich rodiče a spolubratři.

Propuštění

76. Jakmile skončí modlitba po přijímání, postaví se řeholníci, kteří se právě zasvětili Bohu, před oltář a celebrant může, obrácen k nim, říci:

Bůh, který dává řeholní povolání jako dar i jako úkol, kéž vás naplní svou milostí, abyste vzdělávali jeho lid činným a svatým životem.

Všichni:

Amen.

Celebrant:

On ať způsobí, že se stanete pro všechny lidi svědectvím a znamením lásky.

Všichni:

Amen.

Celebrant:

A když vás na zemi povolal k dokonalému následování Krista, ať vás jednou milostivě přijme i do nebe.

Všichni:

Amen.

Jiná formule závěrečného požehnání - viz č. 144.

Nakonec dá celebrant požehnání všemu lidu: a vás všechny, kteří jste přítomni při této posvátné slavnosti, požehnej všemohoucí Bůh Otec i Syn i Duch svatý.

Všichni: Amen.

Obřad obnovy slibů určený pro vykonání ve mši

78. Obnova slibů, která se koná buď z obecného zákona církve nebo podle zvláštního nařízení Stanov, může se vykonat ve mši; zdá-li se to ovšem řeholní rodině vhodné.

79. Obřad obnovy se koná s největší střízlivostí, zvláště tehdy, když se podle Stanov společnosti sliby obnovují častěji, třeba každoročně.

80. Podle rubrik se slouží buď mše odpovídající liturgii dne nebo mše příslušná k obřadu obnovy slibů (srov. Úvodní poznámka č. 9 - 10).

81. V kněžských řeholních společnostech právem předsedá při eucharistické oběti představený, který přijímá obnovu slibů. V laických společnostech se připraví na vhodném místě v presbytáři křeslo pro představeného, který má přijmout slib členů.

82. Řeholníci, kteří obnovují sliby, mohou přistoupit k svatému přijímání pod obojí způsobou; proto použije-li se jen jeden kalich, ať je dostatečně velký.

Bohoslužba slova

83. V bohoslužbě slova se koná všechno jako obvykle, kromě těchto věcí:

a) čtení se mohou brát buď ze mše dne nebo z textů uvedených pod č. 49-136 (srov. Úvodní poznámky č. 9 - 10);

b) Vyznání víry se neříká, ani kdyby je rubriky v liturgii toho dne předpisovaly.

84. Po evangeliu je homilie; v ní se vhodně připomenou jak čtení z Písma svatého, tak i význam a přednosti řeholního života.

Obnova slibů

Prosba o boží milost

85. Když se skončí homilie, vyprošuje celebrant Boží pomoc - např. těmito slovy:

Modleme se, milí bratři, k Bohu, dárci vytrvalosti, za tyto jeho služebníky, kteří chtějí obnovit dnes před církví své sliby.

Všichni se nějakou chvílí potichu modlí. Potom celebrant řekne:

Pane, tys povolal rozhodnutím své prozřetelnosti tyto své služebníky k dokonalosti podle evangelia; shlédni tedy na ně a dopřej jim milostivě, aby cestu tvé lásky, kterou bez váhání nastoupili, také ve vytrvalé lásce dokončili. Skrze Krista, našeho Pána.

Všichni: Amen.

Obnova slibů

86. Po ukončení modlitby - je-li to v řeholní rodině zvykem - postaví se poblíž celebranta (představeného) dva řeholníci a zastávají zde úkol svědků.

Jednotliví slibující přistupují pak k celebrantovi (představenému) a čtou profesní formulí. Je-li však slibujících mnoho, mohou formulí slibů recitovat společně a každý zvlášť ji pak zakončí slovy: "Tak slibuji..." nebo podobnými slovy, jež jasně vyjadřují vůli každého z nich.

Závěr obřadu obnovy slibů

87. Obřad se vhodně zakončí recitací přímluv; mohou se použít přímluvy uvedené pod č. 140 - 142.

Eucharistická bohoslužba

88. Zatímco se zpívá píseň k obětnímu průvodu, přinášejí někteří řeholníci, kteří právě obnovili sliby, chléb, víno a vodu pro eucharistickou oběť.

89. Pozdravení pokoje dá celebrant jednotlivým řeholníkům, kteří právě obnovili sliby, buď obvyklým způsobem nebo podle místních či řádových zvyklostí. Je-li jich mnoho, dá pozdravení pokoje prvním z nich a ten je zanesse ostatním.

90. Jakmile přijme celebrant tělo a krev Páně, přistupují řeholníci, kteří obnovili sliby, k oltáři ke svatému přijímání pod obojí způsobou.

Různé biblické texty pro obřady slibů řeholníků

Čtení z Písma svatého

Čtení ze Starého zákona

91. Gn 12,1-4a

Vyjdi ze své země, ze svého příbuzenstva a pojď!

Viz sliby řeholnic: č. 98

92. 1Sam 3,1-10

Mluv, Hospodine, neboť tvůj služebník poslouchá.

Viz sliby řeholnic: č. 99

93. 1Král 19,4-9a.11-15a

Postav se na hoře před Hospodinem.

viz sliby řeholnic: č. 100

94. 1 Král 19,16b.19-21

Elizeus vstal, šel za Eliášem a sloužil mu.

Viz sliby řeholnic: č. 101

Čtení z Nového zákona

95. Sk 2,42-47

Všichni, kteří přijali víru, drželi pevně pohromadě a měli všechno společné.

Viz sliby řeholnic č. 106

96. Sk 4,32-35

Jedno srdce a jedna duše.

Viz sliby řeholnic č. 107

97. Řím 6,3-11

Musíme žít úplně novým životem.

Viz sliby řeholnic č. 108

98. Řím 12,1-13

Přinášejte sami sebe v oběť živou, svatou a Bohu milou.

Viz sliby řeholnic č. 109

99. 1Kor 1,22-31

Ti, kdo jsou k záhubě, považují nauku o kříži za hloupost. My však víme, že tím Bůh projevils svou moc.

Viz sliby řeholnic č. 110

100. Ef 1,3-14

Bůh si nás vyvolil, abychom byli svatí a neposkvrnění, v lásce skrze Krista.
Viz sliby řeholnic č. 112

101. Flp 2,1-4

Stejně smýšlejte, ať vás všechny pojí jedna láska, buďte svorní.
Viz sliby řeholnic č. 113

102. Flp 3,8-14

Všeho jsem se zřekl, abych mohl získat Krista.
Viz sliby řeholnic č. 114

103. Kol 3,1-4

Na to myslíte, co pochází shůry, ne na to, co je na zemi.
Viz sliby řeholnic č. 115

104. Kol 3,12-17

Nade všechno mějte lásku, protože ona je svorník dokonalosti.
Viz sliby řeholnic č. 116.

105. 1 Sol 4,1-3a.7-12

To je vůle Boží: vaše posvěcení.
Viz sliby řeholnic č. 117

106. 1 Petr 1,3-9

Milujete Ježíše Krista, ačkoli jste ho neviděli.
Viz sliby řeholnic č. 118

107. 1 Jan 4,7-16

Milujeme-li se navzájem, Bůh v nás zůstává.
Viz sliby řeholnic č. 119

108. Zj 3,14b.20-22

Budu jít já u něho a on u mne.
Viz sliby řeholnic č. 120

109. Zj 22,12-14.16.17.20

Přijď, Pane Ježíši!
Viz sliby řeholnic č. 121

Responsoriální žalmy

110. Žl 23,1-2.3-4ab.5-6 (Odp.: 6)

Odp.: To je pokolení těch, kdo hledají tvou tvář, Hospodine.

Viz sliby řeholnic č. 122

111. Žl 26,1.4.5.8b-9abc.9d+11 (Odp.: 8b)

Odp: Hospodine, hledám tvou tvář.

Viz sliby řeholnic č. 123

112. Žl 32,2-3.4-5.11-12.13-14.18-19.20-21 (Odp.: 12b)

Odp.: Blaze lidu, který si Hospodin vyvolil za svůj majetek.

Viz sliby řeholnic č. 124

113. Žl 33,2-3.4-5.6-7.8-9 (Odp.: 2a nebo 9a)

nebo 10-11.12-13.14-15.17+19

ODP: Ustavičně chci velebit Hospodina.

nebo: Okuste a vizte, jak je Hospodin dobrý.

Viz sliby řeholnic: č. 125

114. Žl 39,2+4ab.7-8a.8b-9.10.12 (Odp.: 8a+9a)

ODP: Hle, přicházím, Hospodine, rád splním tvou vůli.

Viz sliby řeholnic: č. 126

115. Žl 62,2.3-4.5-6.8-9 (Odp.: 2)

ODP: Má duše po tobě žízní, Pane, můj Bože.

Viz sliby řeholnic: č. 128

116. Žl 83,3.4.5-6a+8a.11.12 (Odp.: 2)

ODP: Jak milý je tvůj příbytek, Hospodine zástup!

Viz sliby řeholnic: č. 129

117. Žl 99,2.3.4.5 (Odp.: 2a)

ODP: Vstupte před Hospodina s jásotem.

Viz sliby řeholnic: č. 130

Aleluja a verš před evangeliem

118. Žl 132,1 - viz sliby řeholnic: č. 131

119. Mt 11,25 - viz sliby řeholnic: č 132

120. Jan 13,34 - viz sliby řeholnic: č. 133

121. Jan 15,5 - viz sliby řeholnic: č. 134

122. 2 Kor 8,9 - viz sliby řeholnic: č. 135

123. Gal 6,14 - viz sliby řeholnic: č. 136

124. Flp 3,8-9 - viz sliby řeholnic: č. 137

Evangelia

125. Mt 11,25-30

Skryl jsi tyto věci před moudrými a zjevil jsi je maličkým.

Viz sliby řeholnic: č. 138

126. Mt 16,24-27

Kdo ztratí svůj život pro mne, nalezne jej.

Viz sliby řeholnic: č. 139

127. Mt 19,3-12

Nežijí v manželství, protože se ho zřekli pro království nebeské.

Viz sliby řeholnic: č. 140

128. Mt 19,16-26

Chceš-li být dokonalý, prodej, co ti patří, a následuj mne.

Viz sliby řeholnic: č. 141

129. Mk 3,31-35

Kdo činí vůli Boží, to je můj bratr, má sestra i matka.

Viz sliby řeholnic: č. 143

130. Mk 10,24b-30

Hle, my jsem opustili všechno a šli jsme za tebou.

Viz sliby řeholnic: č. 144

131. Lk 9,57-62

Nikdo, kdo položí ruku na pluh a ohlíží se zpět, není způsobilý pro království Boží.

Viz sliby řeholnic: č. 146

132. Lk 11,27-28

Blahoslavení, kteří slyší slovo Boží a zachovávají je.

Viz sliby řeholnic: č. 148

133. Jan 12,24-26

Zemře-li pšeničné zrnko, vydá mnohý užitek.

Viz sliby řeholnic: č. 149

134. Jan 15,1-8

Kdo zůstává ve mně a já v něm, ten nese hojné ovoce.

Viz sliby řeholnic: č. 150

135. Jan 15,9-17

Vy jste moji přátelé, činíte-li, co vám přikazuji.

Viz sliby řeholnic: č. 151

136. Jan 17,20-26

Chci, aby byli se mnou tam, kde jsem já.

Viz sliby řeholnic: č. 152

Jiný způsob odevzdání odznaků při prvních slibech

137. Po vykonání slibů odevzdává celebrant (nebo představený) s pomocí magistra noviců jednotlivým novým profesům řeholní šat se slovy:

Přijmi tento šat na znamení tvého zasvěcení a v nitru zachovávej Pánu věrnost, kterou navenek hlásá tento řeholní oděv.

Řeholník odpoví:

Amen

a na vhodném místě si šat oblékne.

Jakmile dostane šat první nebo druhý řeholník, může schola začít antifonu:

Toto je pokolení těch, kdo hledají Pána, těch, kdo vyhledávají službu před tváří Boha Jakubova

se žalmem 23. nebo jiný vhodný zpěv. za každým veršem se antifona opakuje. Na konci žalmu se však nezpívá „Sláva Otci...“, ale antifona. Skončí-li odevzdávání řeholního šatu dříve, než se celý žalm dozpívá, žalm se přeruší a opakuje se antifona.

138. Potom, kde je to zvykem, přistoupí noví profesové, oblečení již řeholním šatem, k celebrantovi (nebo k představenému), a ten každému dá knihu Řehole nebo Stanov s těmito nebo podobnými slovy:

Přijmi Řeholi naší (této) rodiny a pečlivě ji zachovávej, abys tak dosáhl dokonalé lásky.

Řeholník odpoví: Amen.

vezme knihu a vrátí se na své místo, kde zůstane stát.

139. Je-li řeholníků, kteří právě vykonali sliby, mnoho, nebo je zde nějaká jiná oprávněná příčina, může celebrant (představený) říci formuli jen jednou pro všechny a potom jim odevzdat šat a Řeholi.

Mají-li se podle zákona nebo podle zvyku řeholní rodiny odevzdávat ještě jiné profesní odznaky, odevzdávají se nyní buď beze slov nebo s vhodnou formulí. V této věci je však třeba zachovat důstojnou střízlivost.

Přímluvy

Výzva

140. a) Ve mši při prvních slibech:

Milí bratři,

naše duchovní rodina se dnes raduje, že tito služebníci Boží svými prvními sliby projevují snahu usilovněji sloužit Kristu a církvi. Proto se obraťme jednomyslně se svými prosbami k Bohu Otci, od něhož dar povolání sestoupil.

b) Ve mši, při níž se sliby obnovují:

Milovaní bratři,

s pokorou přednášejme své prosby Bohu Otci za jeho svatou církev, za pokoj a spásu světa, za naši řeholní rodinu a za tyto bratry, kteří dnes obnovili svaté sliby.

Úmysly

141. I. a)

Za svatou církev Boží: ať se ctnostmi svých dětí den ze dne skvěleji zdobí pro svého Ženicha Krista, Pána prosme.

b)

Za svatého Otce a ostatní biskupy: ať jsou věrnými pastýři a Kristovo stádce slovem Božím živí a s láskou vedou, Pána prosme.

II. a)

Za mír a spásu světa: ať všichni řeholníci hlásají a šíří Kristův pokoj, Pána prosme.

b)

Za dobro pro všechny národy: ať všichni, kdo se zasvětili Boží službě, usilují o věci nebeské, a tak bez přestání podporují pokrok lidstva, Pána prosme.

c)

Za všechny křesťany: ať pozorně naslouchají tajemnému Božímu hlasu, který zve všechny lidi ke svatosti, Pána prosme.

d)

Za chudé a trpící: ať řeholníci podle příkladu božského Mistra pokládají za svou milou povinnost chudým hlásat evangelium, nemocné opatrovat, pracujícím pomáhat, Pána prosme.

III. a)

Za všechny řeholníky: ať jejich život je jasným znamením příštího království Kristova, Pána prosme.

b)

Za ty, kdo se řídí evangelními radami: ať z nich vyzařuje přikázání vzájemné lásky a ať jsou jedno srdce a jedna duše jako kdysi první učedníci Ježíšovi, Pána prosme.

c)

Za všechny řeholníky: ať každý podle vlastního povolání zvětšuje svatost církve a snaží se šířit království Boží, Pána prosme.

IV. a)

Za tyto naše bratry, kteří se dnes řeholním slibem dokonaleji zasvětili Bohu: ať do jejich

duší vdechne lásku k vytrvalé modlitbě, k odhodlané kajícnosti a k horlivému apoštolátu, Pána prosme.

b)

Za ty, kteří se dnes úplně odevzdali do Boží služby: ať v nich roste duch bratrské lásky a horlivé služby všem lidem, Pána prosme.

c)

Za ty, kteří se dnes slibem přihlásili k radám evangelia: ať jejich řeholní zasvěcení rozhojní svatost, k níž je povolal už svatý křest, Pána prosme.

d)

Za ty, kteří usilují řeholními sliby dokonaleji následovat Krista: ať zachováváním čistoty ukazují plodnost církve; ať životem v chudobě pomáhají nuzným; ať tím, že si volí poslušnost, přivádějí vzpurné pod sladké jho Kristovo, Pána prosme.

e)

Za všechny, kdo věří v Krista: ať se stanou světlem a kvasem světa; ať osvěcují lidskou společnost jasem ctnosti; ať ji obnovují skrytými modlitbami, Pána prosme.

f)

Za nás všechny: ať držíce se věrně slov Mistrových: „Buďte dokonalí!“ přinášíme ovoce hodné našeho posvěcení, a po dovršení míry plnosti Kristovy ať se nakonec všichni shromáždíme v nebeském Jeruzalémě, Pána prosme.

Zakončení proseb

142. a) Ve mši při prvních slibech:

Pane, řekni své „Ano“ k prosbám lidu a na přímluvu blahoslavené Panny Marie, Matky církve, zaplav božským Duchem tyto své služebníky, které jsi dobrotivě povolal k dokonalému následování Krista. Dej, aby potvrzovali trvalou zbožností, co slíbili časově omezeným závazkem. Skrze Krista, našeho Pána.

b) Ve mši, při níž se sliby obnovují:

Bože, původce svatosti, vyslyš laskavě prosby své rodiny, a na přímluvu Panny Marie, své služebnice a naší Paní, vylej na tyto své služebníky hojné požehnání: Ať s tvou pomocí vytrvale plní, co z tvé milosti slíbili. Skrze Krista, našeho Pána.

Jiné slavnostní požehnání čili zasvěcení profesů

143.

Bože, ty jsi příčinou, že tvá svatá církev rozkvétá: tobě patří chvála všeho stvoření, neboť tys na počátku stvořil svět - nám pro radost. A když Adamovým hříchem se zhroutil a ležel v troskách, slíbil, že bude nové nebe a nová země.

Zemi svěřils lidem, aby ji zúrodnili svou prací, aby chodili po jejích cestách, své kroky však aby zaměřovali k nebeskému městu.

Svým dětem, které jsi skrze svátosti zplodil a shromáždil ve svaté církvi, rozdílíš rozmanité dary: jedni ti slouží v čistém manželství, jiní se pro nebeské království manželství zříkají, o všechno se dělí s bratřími, mají se navzájem rádi, že jsou jako jedno srdce, a tka jsou obrazem věčné společnosti.

Naléhavě tě nyní, Pane, prosíme: sešli nebeského Utěšitele na tyto své služebníky, kteří

stavějí zcela na Kristových slovech. Dodej jim zmužilosti, uveď jejich život ve shodu s evangeliem: ať hoří vzájemnou láskou, ať planou horlivostí pro lidi, ať jsou zřejmým znamením, že ty jsi jediný, pravý Bůh a že všechny lidi miluješ láskou bez konce.

Učiň, Pane, ať statečně berou na sebe životní zápasy, ať stokrát už nyní dostanou, cos přislíbil, a na věčnosti po zásluze palmu vítězství. Skrze Krista, našeho Pána.

Jiná formule požehnání na konci mše při doživotních slibech

144.

Bůh, který vnuká dobré snahy, kéž vezme pod ochranu vaše dnešní rozhodnutí a posílí vaše srdce, ať s vytrvalou věrností zachováváte, co jste slíbili.

Všichni:

Amen.

Ať vám dopřeje v radosti Kristově stoupat strmou stezkou, kterou jste si vyvolili, a s radostí nést i břemena bratří.

Všichni:

Amen.

Láska Boží ať z vás učiní rodinu shromážděnou ve jménu Páně, k obrazu milujícího Krista.

Všichni:

Amen.

A vás všechny, kteří jste se zúčastnili této slavnosti, ať požehná všemohoucí Bůh Otec i Syn i Duch svatý.

Všichni:

Amen.

Sliby řeholnic

Směrnice pro obřad uvedení do řeholního života

1. V den, kdy začíná kanonický noviciát, je vhodné vykonat obřad k vyprošení Boží milosti, neboť jen s její pomocí lze dosáhnout vlastního cíle noviciátu.
2. Není dovoleno konat obřad uvedení ve mši.
3. Obřad má být velmi jednoduchý, střízlivý a vyhrazený jenom pro shromáždění sester.
4. V textech obřadu je třeba se vyvarovat všeho, co by i zdánlivě umenšovalo svobodu novicек nebo zatemňovalo pravý smysl noviciátu - tj. období zkoušky.
5. K vykonání tohoto obřadu se nejlépe hodí kapitulní síň nebo jiná podobná místnost. Je-li to nutné, může se obřad vykonat i v domácí kapli.

Popis obřadu

Je vhodné obřad uvedení začlenit do zvláštní bohoslužby slova; ta ať osvětlí povahu řeholního života i svéráz společnosti.

Vstupní obřady

6. Obřad může začít pozdravem představené nebo zpěvem žalmu či nějakého vhodného hymnu.

7. Potom se představená otáže těmito nebo podobnými slovy postulantek, co si žádají:

Milé dcery (sestry), co od nás žádáte?

Žadatelky společně odpovědí těmito nebo podobnými slovy: Chceme zkusit váš způsob života a žádáme, abyste i vy vyzkoušely nás, a pak nás přijaly k dokonalému následování Krista do rodiny sester N...

Představená odpoví:

Pán vám při tomto kroku pomáhej!

Všichni:

Amen.

8. Žádost o přijetí se může podle libosti vykonat i tímto způsobem: otázka se vynechá a jedna ze žadatele - za všechny - se obrátí k představené a ke komunitě s těmito slovy:

Bůh nás ve svém milosrdenství pohnul, abychom přišly sem zkusit žít vaším životem. Prosíme, uchte nás následovat ukřižovaného Krista a žít v chudobě, poslušnosti a čistotě. Uchte nás horlivé modlitbě, pokání, službě církvi a všem lidem, ať jsme s vámi jedno srdce a jedna duše. Pomáhejte nám, abychom příkazy evangelia v každé hodině života uváděly ve skutek. Kéž se naučíme vašim pravidlům, kéž zachováme zákon sesterské lásky.

Nebo přednese žádost podobnými slovy, vycházejícími ze srdcí a myslí žadatelek.

Představená odpoví těmito nebo podobnými slovy:

Vám ať milosrdný Bůh pomáhá svou milostí, a nám ať božský Mistr dá své světlo.

Všichni:

Amen.

9. Když skončí dotazování nebo žádost, představená řekne:

Modleme se.

Bože, dárce svatého povolání, tvé služebnice N... N... N... touží být přidruženy k naší rodině, aby ti mohly dokonaleji sloužit. Vyslyš tedy dobrotivě jejich prosby a dej, aby se náš společný život proměnil ve vzájemné milování. Skrze Krista, našeho Pána

Všichni: Amen.

Bohoslužba slova

10. Potom se čtou vhodné texty z Písma svatého, mezi něž se vloží vhodná responsoria (srov. č. 98 - 152).

11. Nato představená promluví ke shromážděným sestřím a žadatelkám o podstatě řeholního života a o svérázu společnosti nebo přečte vhodnou kapitolu ze Stanov.

Závěrečný obřad

12. Doporučuje se obřad ukončit modlitbou celého shromáždění, čili přímluvami a modlitbou Páně, k níž se může připojit ještě vhodná prosba, např.:

Vyslyš nás, Bože, původce a dárce povolání, a uděl, abychom spolu s těmito našimi sestry, které touží následovat tvého Syna v řeholním životě, hledaly tvou svrchovanou vůli, a mohly uskutečnit záměry, které s nimi máš. Skrze Krista, našeho Pána.

Všichni: Amen.

13. Poté představená odevzdá právě přijaté novicky magistře a sestersky je spolu s ostatními členkami komunity podle zvyku řeholní rodiny pozdraví. Mezitím se zpívá vhodný hymnus nebo chvalozpěv.

Obřad dočasných slibů určený pro vykonání ve mši

14. Obřady, které se popisují v této kapitole, konají se ve mši. Smějí je použít jen ty řeholnice, které po úspěšně vykonaném noviciátě skládají první sliby (srov. Úvodní poznámky č. 5).

Ty, které se po noviciátě zavazují jen jednoduchým příslibem nebo jiným závazkem, použijí zvláštního obřadu popsaného dále.

Svěcení řeholního šatu v předvečer slibů

15. Novickám, které mají skládat sliby, je vhodné odevzdat v předvečer profese řeholní šat - kromě závoje.

16. Šaty - bez závoje - posvěť kněz nebo jiný příslušný činitel touto nebo podobnou modlitbou:

V. Naše pomoc je ve jménu Páně.

R. On stvořil nebe i zemi.

V. Pán s vámi

R. I s tebou.

Modeme se. Bože, tys v čistém lůně Panny oblékl svého Syna smrtelným tělem. Vylej proto na tento oděv hojné požehnání a dopřej, ať tyto tvé služebnice, které jej na zemi budou nosit, předobrazují budoucí vzkříšení a zaslouží si, aby byly oděny nesmrtelností.

Skrze Krista, našeho Pána.

R. Amen.

Uzná-li za vhodné, pokropí šaty svčcenou vodou.

17. Ve stanovenou hodinu svolá představená shromáždění sester i novickek a krátkým proslovem všechny duchovně připraví na obřad slibů, který se má konat příštího dne. Potom jednotlivým novickám odevzdá řeholní šat (bez závoje); v něm oblečené půjdou ve vstupním průvodu na mši.

18. Podle rubrik se slouží buď mše odpovídající liturgii dne nebo mše příslušná obřadu prvních řeholních slibů (srov. Úvodní poznámky č. 9 - 11).

19. Řeholní sliby se obvykle skládají u křesla; pro představenou, která má přijímat sliby sester, přichystá se křeslo na vhodném místě v presbytáři. Lavice pro slibující řeholnice se umístí v presbytáři tak, aby věřící moli dobře sledovat celý liturgický úkon.

20. Při zachování obecných církevních zákonů a s přihlédnutím k místním okolnostem mohou i řeholnice s přísnou klauzurou skládat dočasné sliby v presbytáři.

21. Chleba a vína se k oběti přichystá takové množství, aby stačilo pro přísluhující, slibující, pro jejich rodiče a příbuzné i pro členky řeholní rodiny. Použije-li se tedy pouze jeden kalich, ať je dostatečně velký.

22. Mimo věci potřebné ke slavení mše ať se ještě připraví:

a) obřadní kniha (rituál) řeholních slibů;

b) závoje (jestliže si řeholní společnost stanovila, že je bude svým členkám odevzdávat při prvních slibech - srov. Úvodní poznámky č. 5);

c) kniha Řehole nebo Stanov a ostatní profesní odznaky, které se mají podle zákona nebo zvyku odevzdávat slibujícím.

Vstupní obřad

23. Když je shromážděn lid i sestry a když je všechno řádně připraveno, vykročí průvod kostelem k oltáři; schola a lid zpívají při tom mešní vstupní zpěv. Průvod je seřazen jako obvykle, doporučuje se však, aby v něm kráčely také slibující doprovázené představenou a magistrou.

24. Jakmile přijdou do presbytáře, pozdraví obvyklým způsobem oltář a všichni zaujmou stanovená místa; potom mše pokračuje.

Bohoslužba slova

25. V bohoslužbě slova se koná všechno jako obvykle, kromě těchto věcí:

a) lekce se mohou brát buď ze mše příslušného dne nebo z textů uvedených dále (srov. Úvodní poznámky č. 9 - 10);

b) symbolum (=vyznání víry) se neříká, ani kdyby je rubriky v liturgii toho dne předpisovaly.

Řeholní profese

Předvolávání nebo přednesení žádosti

26. Když skončí evangelium, celebrant i lid se posadí, slibující však zůstanou stát. Jáhen nebo magistra novicек - podle přání nebo podle okolností - volá slibující jménem. Ty odpovídají:

Zde jsem

nebo také jinak podle zvyku řeholní rodiny či podle místních zvyků.

24. Potom se obrátí celebrant na slibující s touto nebo podobnou otázkou:

Co žádáte, milé dcery (sestry) od Boha a jeho svaté církve?

Všechny slibující odpovědí společně takto nebo podobně:

Milosrdenství Boží a společenství v rodině sester N...

nebo podobně.

Celebrant a všechny členky řeholní rodiny odpovědí:

Bohu díky

nebo jiným vhodným způsobem.

28. Je-li libo, může se vynechat předvolávání i otázky celebrantovy a místo toho se pak přednese žádost - např. tímto způsobem:

Jedna ze slibujících novicек obrátí se jménem všech na představenou těmito nebo podobnými slovy:

My sestry N... N... N...

seznámily jsme se z Božího milosrdenství s vaší řeholí a prožily jsme ve vašem sesterském prostředí dobu zkoušky. Proto vás, matko (sestro), pokorně žádáme o svolení složit v rodině sester N... svaté sliby a tak se zasvětit Bohu a jeho království.

Představená a členky řeholní rodiny odpoví:

Bohu díky

nebo jiným vhodným způsobem.

Homilie neboli promluva

29. Slibující usednou, a je homilie čili promluva. Je vhodné v ní vysvětlit jak biblická čtení tak i to, že řeholní slib je dar i závazek k posvěcení vyvolených a pro dobro církve a celé lidské rodiny.

Otázky

30. Když se promluva skončí, slibující povstanou; celebrant se jich táže, zda jsou připraveny zasvětit se Bohu a snažit se o dokonalou lásku podle Řehole nebo Stanov řeholní rodiny. Otázky zde uvedené se mohou změnit nebo z části i vypustit - podle povahy a svérázu jednotlivých řeholních rodin.

Celebrant se táže:

Milé dcery (sestry):

Duch svatý vás křestní vodou zasvětil Bohu. Chcete se k Bohu nově a ještě těsněji připoutat řeholními sliby?

Všechny slibující odpovědí společně:

Chci.

Celebrant: Chcete střežit čistotu pro království Boží, dobrovolně obejmout chudobu,

přinést dar poslušnosti a tak dokonale následovat Krista?

Slibující:

Chci.

31. Celebrant schválí jejich rozhodnutí těmito nebo podobnými slovy:

Kéž vám k tomu všemohoucí Bůh poskytne svou milost.

Všichni:

Amen.

Prosba o Boží milost

32. Potom jim celebrant vyprošuje Boží pomoc takto:

Modleme se:

Je dobré, když se všichni chvíli tiše modlí. Potom celebrant pokračuje:

Prosíme tě, Pane, shlédni na tyto své služebnice, které dnes před církví slibují žít podle evangelních rad a usilovat dokonalejší následování tvého Syna. Popřej milostivě, abych jejich společný život oslavil tvé jméno a byl užitečný pro spásu lidí. Skrze Krista, našeho Pána.

Všichni:

Amen.

SLIB

33. Po ukončení modlitby přistoupí - podle zvyku řeholní rodiny - ke křeslu představené dvě sestry profesky a stojí zde jako svědkové. Pak přistupují jednotlivé slibující a čtou profesní formulí.

Je-li však slibujících mnoho, mohou formulí recitovat všechny společně a každá zvlášť potom zakončí slovy „Tak slibuji...“ nebo slovy podobnými, jež jasně vyjadřují vůli slibujících.

Po složení slibu vrátí se na svá místa a tam zůstanou stát.

Předání profesních odznaků

34. Po složení slibů, má-li se odevzdávat závoj, celebrant s pomocí představené a magistry vkládá na hlavu jednotlivých nových profesek závoj se slovy - např.

Přijmi posvátný závoj na znamení, že ses celá dala Kristu Pánu a zasvětila ses službě církve.

Profeska odpoví:

Amen.

35. Potom, kde je to zvykem, předá jí celebrant knihu Řehole nebo Stanov touto nebo podobnou formulí:

Přijmi Řeholi této rodiny a celým svým životem ukazuj, čemu ses horlivě učila.

Profeska odpoví:

Amen.

Přijme knihu a vrátí se na své místo.

36. Jakmile první nebo druhá profeska dostane závoj a Řeholi, zaintonuje schola antifonu:

Nalezla jsem toho, kterého miluji celou duší

se žalmem 44. - nebo jiný vhodný zpěv. Za každým veršem se antifona opakuje. Na konci žalmu se však nezpívá „Sláva Otci...“, ale antifona. Jestliže předávání odznaků skončí dříve než se celý žalm dozpívá, žalm se přeruší a opakuje se antifona.

37. Mají-li se podle zákonů nebo zvyklostí řeholní rodiny odevzdávat ještě jiné profesní odznaky, odevzdají se nyní - beze slov nebo s vhodnou formulí. V této věci je však třeba zachovat důstojnou střizlivost.

38. Jiný způsob odevzdávání profesních odznaků se popisuje dále (č. 153 - 155).

Závěr obřadu profese

39. Obřad se vhodně zakončí recitací přímluv. Mohou se použít přímluvy uvedené dále (č. 156 - 158).

Eucharistická oběť

40. Zatímco se zpívá píseň k obětnímu průvodu, přinášejí některé ze sester, které právě složily sliby, chléb, víno a vodu pro eucharistickou oběť.

41. Když celebrant pozdraví „Pokoj Páně...“, vhodným způsobem dává pozdrav pokoje novým řeholnicím a všem kolemstojícím.

42. Jakmile přijme celebrant tělo a krev Páně, přistoupí nové řeholnice k oltáři k přijímání; může se jim podat pod obojí způsobem. Po nich mohou přijmout eucharistii stejným způsobem jejich rodiče, příbuzní a členky společnosti.

Obřad doživotních slibů určený pro vykonání ve mši

43. Je chvályhodné, když se k obřadům doživotních slibů, jimiž se řeholnice navždy zasvěcuje Bohu, zvolí neděle nebo slavnost Páně, blahoslavené Panny Marie nebo světců, kteří vynikli v řeholním životě.

44. Obřady doživotních slibů se konají samostatně, nikoli ve spojení s jinými řeholními obřady (srov. Úvodní poznámky č. 8).

45. Věřícím ať se zavčas ohlásí den a hodina obřadů, aby se jich mohli zúčastnit v hojném počtu.

46. Podle rubrik (srov. Úvodní poznámky č. 9 - 14) se slouží mše buď ze dne nebo obřadní, určená pro den doživotních slibů.

47. Kde je to možné a kde prospěch věřících nevyžaduje, aby přítomní kněží celebroidi jednotlivě, je třeba dát přednost koncelebraci.

48. Sliby se zpravidla skládají u křesla. Pro představenou, která má přijímat sliby sester, přichystá se křeslo na vhodném místě, v presbytáři. Lavice pro slibující řeholnice se umístí tak, aby věřící mohli dobře sledovat celý liturgický obřad.

49. Je chvályhodné, skládají-li i řeholnice vázané zákonem přísné klauzury doživotní sliby v presbytáři.

50. Zpravidla se sliby konají v kostele řeholní rodiny. Jestliže se to však považuje za vhodné - buď z pastoračních důvodů nebo pro chválu řeholního života nebo pro vzdělání lidu Božího a pro povzbuzení k větší účasti - vykoná se obřad v katedrálním, farním nebo v jiném význačném kostele.

51. Rovněž tehdy, když si dvě nebo více řeholních rodin přeje skládat sliby při této eucharistické oběti, je vhodné konat profes v katedrálním, farním nebo jiném význačném kostele za předsednictví biskupa. Představení jednotlivých společností při tom koncelebrují. Každá slibující prohlásí ovšem svůj slib před vlastní představenou. - Mnišky v této věci ať zachovávají přesně zákony své klauzury.

52. Celý liturgický obřad ať se koná s příslušnou slavnostností, jak to žádá povaha tohoto obřadu; je však třeba vyhnout se přepychu, který je v rozporu s řeholní chudobou.

53. Hostií a vína se přichystá takové množství, aby stačilo pro příslušující, slibující, pro jejich rodiče a příbuzné i pro členky řeholní rodiny. Použije-li se tedy jen jeden kalich, ať je dostatečně velký.

54. Mimo věci potřebné pro slavení mše se ještě připraví:

a) rituál řeholních slibů

b) prsteny a odznaky řeholní profese (mají-li se podle zákonů nebo zvyků řeholní rodiny slibujícím odevzdávat).

Vstupní obřad

51. Když se shromáždí lid i sestry, a když je všechno připraveno, vykročí průvod kostelem k oltáři; schola i lid při tom zpívají mešní vstupní zpěv. Průvod je seřazen jako obvykle; doporučuje se však, aby v něm kráčely také slibující doprovázené představenou a magistrou.

52. Když přijdou do presbytáře, pozdraví obvyklým způsobem oltář a všichni zaujmou stanovená místa; potom mše pokračuje.

Bohoslužba slova

57. V bohoslužbě slova se koná všechno jako obvykle kromě těchto věcí:

a) lekce se mohou brát buď ze mše příslušného dne nebo z textů uvedených dále (č. 98 - 152; srov. Úvodní poznámky č. 9 - 10);

b) symbolum (vyznání víry) se neříká, ani kdyby je rubriky v liturgii toho dne předpisovaly;

c) rovněž přímluvy se vynechávají.

Řeholní profes

Předvolání nebo přednesení žádosti

58. Po evangeliu se celebrant i lid posadí; slibující však stojí. Tu podle přání nebo podle okolností volá jáhen nebo magistra slibující jménem. Ty odpovídají:

Zde jsem, Bože, tys mě povolal

nebo i jinak podle zvyku řeholní rodiny nebo podle místní zvyklosti.

59. Potom se celebrant obrátí na slibující touto nebo jinou otázkou:

Co žádáte, milé dcery (sestry), od Pána a jeho svaté církve?

Všechny slibující odpovědí společně takto (nebo podobně):

Sílu vytrvat a následovat Krista Ženicha v této evangelní rodině až do smrti.

Celebrant a všechny členky řeholní rodiny odpovědí:

Bohu díky

nebo jiným vhodným způsobem.

60. Je-li libo, lze vynechat předvolání i otázky celebrantovy a místo toho se pak koná přednesení žádosti, např. tímto způsobem:

Jménem všech obrátí se jedna ze slibujících na představenou těmito nebo podobnými slovy:

my sestry N... N... N...

poznaly jsme z Božího milosrdenství obtíže i radosti, které přináší život dokonale zasvěcený Bohu; a proto tě, matko (sestro) pokorně žádáme, abychom směly v této rodině sester N... složit doživotní sliby ke chvále Boží a pro službu církvi.

Představená a všechny členky řeholní rodiny odpovědí:

Bohu díky

nebo jiným vhodným způsobem.

Homilie čili promluva

61. Slibující usednou a je homilie neboli promluva. V ní je vhodné vysvětlit jak biblická čtení tak i to, že řeholní slib je dar i závazek pro posvěcení vyvolených a pro dobro církve a celé lidské rodiny.

Otázky

62. Když promluva skončí, slibující povstanou; celebrant se jich táže, zda jsou připraveny zasvětit se Bohu a snažit se o dokonalou lásku podle Řehole nebo Stanov řeholní rodiny. Otázky zde uvedené se mohou změnit nebo zčásti i vynechat - podle povahy a svérázu jednotlivých řeholních rodin.

Celebrant se táže:

Milé dcery (sestry):

ve křtu svatém jste zemřely hříchu a byly zasvěceny Pánu. Chcete se Bohu zasvětit ještě dokonaleji složením doživotních slibů?

Všechny slibující odpovědí společně:

Chci.

Celebrant:

Chcete s pomocí Boží milosti žít trvale životem dokonalé čistoty, poslušnosti a chudoby, jaký si vyvolil Kristus Pán a jeho panenská Matka?

Slibující:

Chci.

Celebrant:

Chcete žít podle evangelia, zachovávat řeholi vaší rodiny a tak vytrvale a neochvějně usilovat o dokonalou lásku k Bohu a k bližnímu?

Slibující:

Chci.

Celebrant:

Chcete s pomocí Ducha svatého šlechetně dát celý svůj život do služeb Božího lidu?

Slibující:

Chci.

63. V řeholních rodinách zcela oddaných rozjímavému životu je vhodné přidat:

Chcete se v samotě a mlčení, ve stálé modlitbě a odhodlané kajícínosti, v pokorné práci a svatém úsilí úplně věnovat jenom Bohu?

Slibující:

Chci.

64. Celebrant schválí jejich rozhodnutí těmito nebo podobnými slovy:

Ten, který ve vás začal toto dobré dílo, ať je také přivede v den Ježíše Krista k dobrému konci.

Všichni:

Amen.

Litaniové prosby

65. Potom všichni vstanou. Celebrant stojí se sepjatýma rukama, obrácen k lidu, praví:

Milované sestry a bratři, obraťte se v naší prosebné modlitbě k Bohu Otci, dárci všech dober: ať v těchto svých služebnicích upevní úmysl, který v nich ve své laskavosti vzbudil.

66. Jáhen vyzve:

Klekněme!

Nato si celebrant, přísluhující, slibující i lid kleknou. Je-li však někde zvyk, že slibující padají na tvář, možno jej zachovat.

67. Zpěváci potom zpívají litanii patřící k obřadům slibů a všichni odpovídají. V těchto litaních lze vynechat některou z proseb, které jsou označeny stejným písmenem. Na vhodném místě se zase mohou zařadit invokace těch svatých, které řeholní rodina nebo lid zvláště uctívá - a podobně, je-li to vhodné, mohou se přidat i jiné prosby.

Pane, smiluj se.	Pane, smiluj se.
Kriste, smiluj se.	Kriste, smiluj se.
Pane, smiluj se.	Pane, smiluj se.
Svatá Maria, Matko Boží,	oroduj za nás.

Svatý Michaeli,	oroduj za nás.
Svatí Boží andělé,	orodujte za nás.
Svatý Jene Křtiteli,	oroduj za nás.
Svatý Josefe,	oroduj za nás.
Svatí Petře a Pavle,	orodujte za nás.
Svatý Jene,	oroduj za nás.
Svatá Maří Magdaléno,	oroduj za nás.
Svatý Štěpáne a Vavřinče,	orodujte za nás.
Svatá Anežko,	oroduj za nás.
Svatý Basile,	oroduj za nás.
Svatý Augustine,	oroduj za nás.
Svatý Benedikte,	oroduj za nás.
Svatý Bernarde,	oroduj za nás.
Svatý Františku a Dominiku,	orodujte za nás.
Svatá Makrino,	oroduj za nás.
Svatá Scholastiko,	oroduj za nás.
Svatá Kláro a Kateřino,	orodujte za nás.
Svatá Terezie z Avily,	oroduj za nás.
Svatá Růženo z Limy,	oroduj za nás.
Svatá Jano Františko de Chantal,	oroduj za nás.
Svatá Ludviko z Marillaku,	oroduj za nás.
Všichni svatí a světice Boží,	orodujte za nás.
Měj s námi slitování,	vysvobod' nás, Pane.
Ode všeho zlého	vysvobod' nás, Pane.
Ode všeho hříchu	vysvobod' nás, Pane.
Od smrti věčné	vysvobod' nás, Pane.
Svým vtělením	vysvobod' nás, Pane.
Svou smrtí a zmrtvýchvstáním	vysvobod' nás, Pane.
Sesláním Ducha svatého	vysvobod' nás, Pane.
I když jsme hříšníci,	Prosíme tě, vyslyš nás

a	Obohat' život církve obětí a apoštolátem svých služebnic.	Prosíme tě, vyslyš nás.
a	Dne ze dne obdařuj dary Ducha svatého našeho papeže N... i všechny, kdo spravují církvev.	Prosíme tě, vyslyš nás.
b	Život a práce řeholníků řid' k prospěchu lidské společnosti.	Prosíme tě, vyslyš nás.
b	Veď všechny lidi k plnosti křesťanského života	Prosíme tě, vyslyš nás.
c	Ve všech tobě zasvěcených řeholních rodinách uchovávej a rozmnožuj lásku Kristovu a ducha zakladatelů.	Prosíme tě, vyslyš nás.
c	Všechny, kdo se slibem zavazují žít podle evangelních rad, plně zapoj do díla vykoupení.	Prosíme tě, vyslyš nás.
d	Nebeskými dary bohatě odplat' rodičům těchto sester za oběť, kterou ti přinesli.	Prosíme tě, vyslyš nás.
d	Utvářej denně tyto své služebnice do podoby Kristovy.	Prosíme tě, vyslyš nás.
e	Dej těmto svým služebnicím dar vytrvalosti.	Prosíme tě, vyslyš nás.
e	Tyto své služebnice a naše sestry požehnej, posvěť a sobě zasvěť.	Prosíme tě, vyslyš nás.
	Ježíši, Synu Boha živého,	prosíme tě, vyslyš nás.
	Kriste, uslyš nás.	Kriste, uslyš nás.
	Kriste, vyslyš nás.	Kriste, vyslyš nás.

68. Pak povstane sám celebrant a se sepjatýma rukama říká:

Pane, tvůj lid tě na kolenou prosí, skloň se tedy laskavě k jeho prosbám a nebeskou milostí připrav srdce svých služebnic: Svatodušní oheň ať očistí nitra, která se ti chtějí zasvětit, ode všech poskvrn hříchů a mocně je zapálí žářem lásky. Skrze Krista, našeho Pána.

Všichni:

Amen.

Jáhen:

Vstaňte!

Všichni povstanou.

SLIB

69. Když skončí litanie, přistoupí - podle zvyku řeholní rodiny - ke křeslu představené dvě sestry - profesky a stojí zde jako svědkové. Pak přistupují jednotlivé slibující k představené a čtou profesní formulí, kterou si předtím vlastní rukou napsaly.

70. Potom nová profeska jde k oltáři a položí naň listinu svého slibu a, lze-li to snadno udělat, na oltáři podepíše také dokumenty o své profesi. Když to vykoná, vrátí se na své místo.

71. Jakmile toto všechno skončí, mohou - podle zvyku řeholní rodiny - nové profesky ve stoje zazpívat antifonu nebo jinou píseň, která lyrickou formou vyjadřuje pocit darování a radosti - např.:

Přijmi mě, Pane, a budu žít: dals mi přece své slovo. Nezklam mou naději.

Slavné požehnání neboli zasvěcení profesky

72. Nové profesky si kleknou a celebrant s rozpjatýma rukama říká modlitbu požehnání „Bože, ty v nás...“ Slova v závorkách může - je-li to vhodné - vynechat. Možno použít také modlitby „Pane a Bože, Stvořiteli světa...“, která je uvedena pod č. 159.

Bože, ty v nás budíš a uchovávaš svatá předsevzetí, je proto vhodné hlásat tvou slávu. Vždyť z nevyšlovné lásky stvořil jsi svým slovem v Duchu svatém lidskou rodinu. Přijal jsi ji láskyplně do božského společenství a obdaroval jsi ji jako snoubenku mimořádnými znaky k svému obrazu a vzácným darem věčného života. Ona však oklamána ďábelskou lstí zlomila pouto věrnosti Bohu.

Tys ale nevyověděl svatební smlouvu. Puzen věčnou láskou a milosrdenstvím obnovil jsi s ní ve svém služebníku Noemovi původní úmluvu.

(Potom ze semene věrného Abraháma vyvolil sis pokolení, jež mělo převýšit počet hvězd, a skrze služebníka Mojžíše utvrdil jsi smlouvu deskami Zákona. V tomto lidu, který sis zamiloval, po staletí vykvétaly svaté ženy, jež se vyznačovaly zbožností a statečností a proslavily se spravedlností a vírou.)

Pak přišla plnost času. Z kořene Jesse dals vypučet svaté Panně; na ni sestoupil Duch Utěšitel, zastínila ji tvá moc a ona v neposkrvněné čistotě porodila Vykupitele světa. Ten, chudý, pokorný a poslušný je příčinou i vzorem veškeré svatosti. On založil církev, svou snoubenku, a zamiloval si ji takovou láskou, že vydal za ni sám sebe a posvětil ji vlastní krví.

Pane, tys ustanovil ve své prozřetelnosti, aby v Kristových stopách šly nespočetné dcery, a tak dosáhly cti jeho snoubenek.

(Jejich podivuhodnou rozmanitostí kvete svatá církev jako nevěsta ozdobená šperky, jako královna oděná rouchy ušlechtilostí, jako Matka radující se z potomstva.)

Pokorně tě tedy, Otče, žádáme a prosíme: Sešli na tyto své dcery oheň Utěšitele, aby živil plamen jejich předsevzetí, neboť on jej v jejich srdcích rozžal.

Pane, dej v nich zazářit křestní kráse a nevinnosti života. Ať věrně uchovávají společenství s jediným svým Snoubencem Kristem. Ať věle milují Matku církev a nebeskou láskou obejmou všechny lidi a připomínají jim blaženou naději na věčná dobra.

Pane, svatý Otče, řid' ve svém milosrdenství kroky svých služebnic a cestou je milostivě chraň; a až nakonec dospějí před soudcovský stolec Krále králů, ať je nelekají slova Soudce, ale ať uslyší z úst snoubence sladké pozvání k nebeské svatbě. To jim, Pane, dej, skrze Krista, našeho Pána.

Všichni: Amen.

Odevzdávání profesních odznaků

73. Když je požehnání u konce, celebrant i lid se posadí; mají-li se odevzdávat prsteny, nové profesky povstanou a přistoupí k celebrantovi; ten každé jednotlivě dá prsten a říká (např.):

Přijmi prsten, snoubenko věčného Krále; zachovej svému Snoubenci neporušenou věrnost, aby sis zasloužila přístup na svatbu ve věčné radosti.

Profeska odpoví:

Amen

a vrátí se na své místo.

74. Je-li nových profesek mnoho nebo je zde jiný náležitý důvod, může celebrant říci formulí při předávání prstenu jen jednou pro všechny:

Přijměte prsteny, snoubenky věčného Krále; zachovejte svému Snoubenci neporušenou věrnost, abyste si zasloužily přístup na svatbu ve věčné radosti.

Profesky všechny zároveň odpovědí:

Amen

a přistoupí k celebrantovi pro prsteny.

75. Mezitím schola spolu s lidem zpívá žalm 44. s touto nebo jinou vhodnou antifonou:

Zasnoubila jsem se Synu věčného Otce, synu panenské Matky a Spasiteli celého světa nebo jinou vhodnou píseň. Po každém verši se antifona opakuje; na konci žalmu se však nezpívá „Sláva Otcí...“, ale antifona. Jestliže se odevzdávání odznaků skončí dříve než se celý žalm dozpívá, žalm se přeruší a opakuje se antifona.

76. Mají-li se podle zákonů nebo zvyklostí řeholní rodiny odevzdat ještě jiné profesní odznaky, odevzdávají se zde - beze slov nebo s vhodnou formulí. V této věci je však třeba zachovat důstojnou střízlivost.

77. Když se tyto obřady dokončí - kde je to zvykem nebo kde se to zdá prospěšné - může představená vhodnými slovy nebo políbením pokoje naznačit, že sestry, které právě složily sliby, jsou natrvalo začleněny do řeholní rodiny; např.:

a) Představená pronese tato nebo podobná slova:

Potvrzujeme vám, že máte podíl a společenství v rodině sester N...; od této chvíle máte s námi všechno společné.

K tomu, je-li to vhodné, dodá celebrant:

Věrně vykonávejte svatou službu, kterou vám církev svěruje, a konejte ji jejím jménem.

Všechny členky řeholní rodiny projeví s tím souhlas a řeknou:

Amen.

b) Nebo se toto potvrzení vynechá a celebrant zahájí obřad pokoje. Představená a členky řehole projeví novým profeskám sesterskou lásku políbením pokoje nebo jiným způsobem podle zvyku řeholní rodiny. Přitom se zpívá žalm 83. s touto antifonou:

Jak je milý tvůj příbytek, Hospodine zástupů! Touží, ba prahne má duše po Hospodinových síních

nebo jiná vhodná píseň.

78. Když se toto všechno skončí, vrátí se nové profesky na svá místa a mše pokračuje.

Eucharistická bohoslužba

79. Zatímco se zpívá píseň k obětnímu průvodu, přinášejí některé z nových profesek chléb, víno a vodu pro eucharistickou oběť.

80. V eucharistických modlitbách se připomene oběť profesek těmito formullemi:

a) V I. eucharistické modlitbě se říká vlastní „Přijmi tedy...“

Přijmi tedy, Bože, a milostivě posvěť oběť těchto svých služebnic i oběť nás všech, kterou ti za ně v den jejich slibů přinášíme. Z tvé milosti se dnes odevzdaly tvému Synu; ať mu s radostí vyjdou vstříc, až přijde ve slávě na konci věků.

b) V prosbách II. eucharistické modlitby po slovech „...a se všemi, kdo se zasvětili tvé službě“, se přidá:

Pamatuj, Pane, i na tyto sestry, které pro tebe všechno opustily. Dej, aby tě ve všem nacházely, na sebe zapomínaly a žily pro službu všem.

c) V prosbách III. eucharistické modlitby po slovech „...a všechen vykoupený lid“ se přidá:

Pamatuj i na tyto své služebnice, které podle svého zasvěcení chtějí oddaně následovat tvého Krista. Posiluj toto jejich svaté odhodlání a dej, ať vydávají svědectví sesterské lásky a života podle evangelia.

d) v prosbách IV. eucharistické modlitby možno po slovech „...a na všechny služebníky církve“ vsunout zmínku o profeskách takto:

Pamatuj na tyto sestry, které se ti řeholními sliby dnes navždy zasvětily. Pamatuj na ty, kdo přinesli dary...

81. Nedával-li se ještě pozdrav pokoje (srov. č. 77), pak celebrant vhodným způsobem pozdraví jím nové profesky i všechny kolemstojící.

82. Když pak celebrant přijme tělo a krev Páně, přistupují nové profesky k oltáři ke svatému přijímání; může se jim podávat pod obojí způsobou. Po nich mohou eucharistii přijmout stejným způsobem jejich rodiče a členky řeholní společnosti.

Propuštění

83. Jakmile skončí modlitba po svatém přijímání, postaví se sestry, které se právě zasvětily Bohu, před oltář a celebrant může, obrácen k nim, říci:

Bůh vám vnukl svaté rozhodnutí a přivedl je též k uskutečnění; on ať vás tedy stále chrání svou milostí, abyste věrně vykonávaly povinnosti svého povolání.

Všichni:

Amen.

Celebrant:

On to způsobí, že budete pro všechny lidi svědectvím a znamením Boží lásky.

Všichni:

Amen.

Celebrant:

A svazky, kterými vás na zemi připoutal ke Kristu, ať v nebi dobrotivě učiní věčnými.

Všichni:

Amen.

Jiné formule závěrečného požehnání - viz č. 160.

84. Nakonec dá celebrant požehnání všemu lidu:

A vás všechny, kteří jste přítomni při této posvátné slavnosti, požehnej všemohoucí Bůh Otec i Syn + i Duch svatý.

Všichni:

Amen.

Obřad obnovy slibů určený pro vykonání ve mši

85. Obnova slibů, která se koná buď z obecného zákona církve nebo podle zvláštního nařízení Stanov, může se vykonat ve mši; zdá-li se to ovšem řeholní rodině vhodné.

86. Obřad obnovy se koná s největší střízlivostí, zvláště tehdy, když se podle Stanov společnosti sliby obnovují častěji, třeba každoročně.

87. Podle rubrik se slouží buď mše odpovídající liturgii dne nebo mše příslušná k obřadu obnovy slibů (srov. Úvodní poznámky č. 9 - 10).

88. Obnova slibů koná se obvykle u křesla. Pro představenou, která má slib sester přijímat, připraví se křeslo na vhodném místě v presbytáři.

89. Řeholnice, kteří obnovují sliby, mohou přistoupit k svatému přijímání pod obojí způsobou; proto použije-li se jen jeden kalich, ať je dostatečně velký.

Bohoslužba slova

90. V bohoslužbě slova se koná všechno jako obvykle, kromě těchto věcí:

a) čtení se mohou brát buď ze mše dne nebo z textů uvedených pod č. 98 - 152 (srov. Úvodní poznámky č. 9 - 10);

b) Vyznání víry se neříká, ani kdyby je rubriky v liturgii toho dne předpisovaly.

91. Po evangeliu je homilie; v ní se vhodně připomenou jak čtení z Písma svatého, tak i význam a přednosti řeholního života.

Obnova slibů

Prosba o boží milost

92. Když se skončí homilie, vyprošuje celebrant Boží pomoc - např. těmito slovy:

Modleme se k Bohu Otci, dárci vytrvalosti, za tyto jeho služebnic, které chtějí obnovit dnes před církví své sliby.

Všichni se nějakou chvílí potichu modlí. Potom celebrant řekne:

Pane, tys povolal rozhodnutím své prozřetelnosti tyto své služebnice k dokonalosti podle evangelia; shlédni tedy na ně a dopřej jim laskavě, aby cestu tvé lásky, kterou bez váhání nastoupily, také ve vytrvalé lásce dokončily. Skrze Krista, našeho Pána.

Všichni: Amen.

Obnova slibů

93. Po ukončení modlitby - je-li to v řeholní rodině zvykem - postaví se poblíž představené dvě sestry profesky a zastávají zde úkol svědků.

Jednotlivé slibující přistupují pak k představené a čtou profesní formulí. Je-li však slibujících mnoho, mohou formulí slibů recitovat společně a každá zvlášť ji pak zakončí slovy: "Tak slibuji..." nebo podobnými slovy.

Tam, kde podle Stanov společnosti obnovují sliby každoročně všechny sestry, je žádoucí, aby recitovaly formulí slibů všechny sestry zároveň s představenou.

Závěr obřadu obnovy slibů

94. Obřad se vhodně zakončí recitací přímluv; mohou se použít přímluvy uvedené pod č.

156-158.

Eucharistická bohoslužba

95. Zatímco se zpívá píseň k obětnímu průvodu, přinášejí některé ze sester, které právě obnovily sliby, chléb, víno a vodu pro eucharistickou oběť.

96. Když celebrant pozdraví „Pokoj Páně...“, vhodným způsobem dává pozdrav pokoje řeholnicím, které právě obnovily své sliby, i všem kolemstojícím.

97. Jakmile přijme celebrant tělo a krev Páně, přistupují sestry, které obnovily sliby, k svatému přijímání pod obojí způsobou.

Různé biblické texty pro obřady slibů řeholnic

ČTENÍ Z PÍSMĀ SVATÉHO

ČTENÍ ZE STARÉHO ZÁKONA

98. Gn 12,1-4a

Vyjdi ze své země, ze svého příbuzenstva, a pojd'!

Čtení z první knihy Mojžíšovy.

Hospodin řekl Abrámovi: „Vyjdi ze své země, ze svého příbuzenstva a ze svého otcovského domu do země, kterou ti ukážu. Udělám z tebe veliký národ a požehnám ti, oslavím tvé jméno a budeš pramenem požehnání. Požehnám těm, kdo ti budou žehnat, a prokleji ty, kdo tě budou proklínat. V tobě budou požehnána všechna pokolení země.“
Abrám se vydal na cestu, jak mu řekl Hospodin.

99. 1Sam 3,1-10

Mluv, Hospodine, neboť tvůj služebník poslouchá.

Čtení z první knihy Samuelovy.

Chlapec Samuel přísluhoval Hospodinu pod Elim. Hospodin mluvil v té době zřídka a vidění nebylo časté. Jednoho dne spal Eli na svém místě; oči se mu počaly kalit, takže přestával vidět. Hospodinova lampa nebyla ještě zhasnuta a Samuel spal ve svatyni, kde byla Boží archa. Tu Hospodin zavolal: „Samueli!“ On odpověděl: „Tady jsem.“ Běžel k Elimu a řekl: „Tady jsem, volal jsi mě.“ On pravil: „Nevolal jsem tě, vrať se a spi.“ Šel tedy spát. Hospodin zavolal podruhé: „Samueli!“ Samuel vstal, šel k Elimu a řekl: „Tady jsem, volal jsi mě.“ On odpověděl: „Nevolal jsem tě, synu můj; vrať se a spi.“ Samuel totiž neznal Hospodina, protože se mu Hospodin ještě nezjevil ve slově. Hospodin zavolal opět Samuela, potřetí. Vstal tedy, šel k Elimu a řekl: „Hle, tady jsem, volal jsi mě.“ Tu Eli pochopil, že chlapce volal Hospodin. Eli proto řekl Samuelovi: „Jdi spát. Bude-li pak volat, řekni: „Mluv, Hospodine, tvůj služebník poslouchá.““ Samuel tedy šel spát na své místo. Hospodin přišel, zastavil se a volal jako dříve: „Samueli, Samueli!“ A Samuel řekl: „Mluv, tvůj služebník poslouchá.“

100. 1Král 19,4-9a.11-15a

Postav se na hoře před Hospodinem.

Čtení z první knihy Královské.

Eliáš šel na poušť asi den cesty. Šel si sednout pod jednu kručinku, přál si smrt a zvolal: „Už je toho dost, Hospodine, vezmi si můj život, neboť nejsem lepší než moji otcové!“ Leh si a pod tou kručinkou usnul. Tu se ho dotkl anděl a řekl mu: „Vstaň, jez!“ Podíval se, a hle - u jeho hlavy chléb upečený na rozžhaveném kameni a džbán vody. Najedl se a napil a znovu usnul. Hospodinův anděl se vrátil podruhé, dotkl se ho a řekl: „Vstaň a najež se, neboť cesta by pro tebe byla příliš dlouhá.“ Vstal, najedl se a napil a šel v síle toho pokrmu čtyřicet dní a čtyřicet nocí až k Boží hoře Chorebu. Když přišel Eliáš (k Boží hoře Chorebu), přenocoval tam v jeskyni. A tu se k němu ozvalo Boží slovo. Řeklo mu: „Vyjdi ven a postav se na hoře před Hospodinem!“ Hospodin přecházel: prudký a silný vích, který trhá hory a láme skály, vál před Hospodinem, ale Hospodin ve víchru nebyl. Potom nastalo zemětřesení, ale Hospodin v zemětřesení nebyl. Po zemětřesení šlehal oheň, ale Hospodin v ohni nebyl. Po ohni následoval šum jemného vánku. Když to Eliáš slyšel, zahalil si tvář pláštěm, vyšel ven a zastavil se u vchodu do jeskyně, a hle - ozval se k němu hlas: „Co tu děláš, Eliáši?“ Odpověděl: „Planu horlivostí pro Hospodina, Boha zástupů, neboť synové Izraele opustili tvou smlouvu, zbořili tvé oltáře, mečem zabil tvé proroky. Já jsem zbyl sám a činí úklady, aby mi vzali život.“ Hospodin mu pravil: „Jdi a vrať se stejnou cestou stepí do Damašku.“

101. 1 Král 19,16b.19-21

Elizeus vstal, šel za Eliášem a sloužil mu.

Čtení z první knihy Královské.

Hospodin řekl Eliášovi: „Elizea, syna Šafatova z Abel Mechora, pomaz za proroka místo sebe!“ Když Eliáš odešel z hory, našel Elizea, syna Šafatova, jak právě oral. Měl před sebou dvanáct spřežení, on sám byl při dvanáctém. Eliáš šel kolem něho a hodil na něj svůj plášť. Elizeus opustil býky, běžel za Eliášem a řekl: „Prosím, ať mohu políbit svého otce a svou matku a pak půjdu za tebou.“ Eliáš odpověděl: „Jdi a vrať se; co jsem ti měl učinit, to jsem udělal.“ Elizeus se tedy od něho vrátil, vzal spřežení býků, zabil je, na jejich jařmu uvařil maso a dal ho lidem k jídlu. Pak vstal, šel za Eliášem a sloužil mu.

102. Pís 2,8-14

Vstaň, moje milá, a pojď.

Čtení z Písně písní.

Hlas mého miláčka! Právě přichází, běží po horách, skáče po pahorcích. Můj miláček se podobá gazele nebo kolouchu laně. Hle - už stojí za naší zdí, dívá se okny, nahlíží mřížovím. Můj miláček se ujímá slova a říká mi: „Vstaň, moje milá, moje krásko, a pojď! Hle, už zima přešla, déšť přestal a pomínil. Květy se objevily na zemi, přišel čas ke zpěvu, vrkání hrdličky je slyšet po kraji. Zrají plody fíkovníku, poupata révy voní. Vstaň a pojď, moje milá, moje krásko, pojď! Moje holubičko ve skalním úkrytu, v dutině srázu, ukaž mi svoji tvář, ať slyším tvůj hlas, vždyť tvůj hlas je líbezný a půvabná je tvoje tvář.“

103. Pís 8,6 - 7

Silná jako smrt je láska.

Čtení z Písně písní.

Polož mě jako pečeť na své srdce, jako pečeť na své rami, neboť silná jako smrt je láska, nezlozná jako podsvětí je vašeň. Její výheň je výheň ohně, plamen Hospodinův. Zátopy

vod nemohou uhasit lásku a proudy řek ji neodplaví. Kdyby chtěl někdo za vše, co má v domě, koupit lásku, sklídí svrchovanou hanbu.

104. Iz 61,9-11

Radostí budu jásat v Hospodinu.

Čtení z knihy proroka Izaiáše.

Rod mého lidu bude známý mezi pohany a jejich potomstvo uprostřed národů. Kdo je spatří, všichni uznají: „To je rod, jemuž Hospodin žehná!“ Radostí budu jásat v Hospodinu, má duše zaplesá v mém Bohu, neboť mi oblékl roucho spásy, oděl mě šatem spravedlnosti jako ženicha okrášleného věncem, jako nevěstu ozdobenou šperky. Jako země rodí rostlinstvo, jako zahrada dává vzejít setbě, tak Pán, Hospodin, dá vyrašit spravedlnosti a slávě před všemi národy.

105. Oz 2,14.19-20 (hebr. 16,21-22)

Zasnoubím si tě navěky.

Čtení z knihy proroka Ozeáše.

Toto praví Hospodin: Přivábím ji, zavedu j na poušť, budu mluvit k jejímu srdci. Zasnoubím si tě navěky, zasnoubím si tě ve spravedlnosti, v právu, v lásce i slitování. Zasnoubím si tě ve věrnosti, a ty poznáš Hospodina.

Čtení z Nového zákona

106. Sk 2,42-47

Všichni, kteří přijali víru, drželi pevně pohromadě a měli všechno společné.

Čtení ze Skutků apoštolů.

(Křesťané) setrvali v apoštolském učení, v (bratrském) společenství, v lámání chleba a v modlitbách. Všechny naplňovala bázeň, poněvadž se prostřednictvím apoštolů dělo mnoho divů a znamení. Všichni, kteří přijali víru, drželi pevně pohromadě a měli všechno společné. Prodávali všechn svůj majetek a dělili ho mezi všechny, jak kdo potřeboval. Každý den zůstávali svorně v chrámu, po domech lámali chléb a jedli pokrm v radosti a s upřímností srdce, chválili Boha a těšili se všeobecné oblibě. A Pán rozmnožoval den co den počet povolanych ke spáse a církvi.

107. Sk 4,32-35

Jedno srdce a jedna duše.

Čtení ze Skutků apoštolů.

Obec věřících měla jedno srdce a jednu duši. Nikdo neříkal o ničem ze svého majetku, že je to jeho vlastní, ale měli všechno společné. Apoštolové vydávali s velkou působivostí svědectví o zmrtvýchvstání Pána Ježíše a na nich na všech spočívala velká milost. A tak nikdo u nich nežil v nouzi. Kdo měli totiž pole nebo dům, prodávali je a peníze za to stržené přinášeli a kladli apoštolům k nohám. Z toho se pak rozdělovalo každému, jak kdo potřeboval.

108. Řím 6,3-11

Musíme žít novým životem.

Čtení z listu svatého apoštola Pavla Římanům.

(Bratři!) My všichni, kteří jsme byli křtem ponořeni v Krista Ježíše, byli jsme tím křtem ponořeni do jeho smrti. Tím křestním ponořením do jeho smrti byli jsme spolu s ním pohřbeni. A jako Kristus byl vzkříšen z mrtvých Otcovou slávou, tak i my teď musíme žít novým životem. Neboť jestliže jsme s ním srostli tak, že jsme mu podobní v jeho smrti, budeme mu tak podobní i v jeho zmrtvýchvstání. Vždyť přece víme, že starý člověk v nás byl spolu s ním ukřižován, aby ztratila svou moc hříšná přirozenost a my abychom už hříchu neotročili. Neboť kdo umřel, je osvobozen od hříchu. Jestliže jsme však s Kristem umřeli, jsme přesvědčeni, že spolu s ním také budeme žít. Víme totiž, že Kristus vzkříšený z mrtvých už neumírá, smrt nad ním už nemá vládu. Kdo umřel, umřel hříchu jednou provždy, a když žije, žije pro Boha. Tak i vy se považujte za mrtvé hříchu, ale za žijící Bohu, když jste spojeni s Kristem Ježíšem.

109. Řím 12,1-13

Přinášejte sami sebe v oběť živou, svatou a Bohu milou.

Čtení z listu svatého apoštola Pavla Římanům.

Pro Boží milosrdenství vás, bratři, vybízím: přinášejte sami sebe v oběť živou, svatou a Bohu milou! To ať je vaše duchovní bohoslužba. A nepřizpůsobujte se už tomuto světu, ale změňte se a obnovte svoje smýšlení, abyste dovedli rozeznat, co je vůle Boží, co je dobré, bohublé a dokonalé.

Protože mi byla dána ta milost, říkám každému z vás: Nikdo ať si o sobě nemyslí více, než co se patří myslet, ale skromně ve shodě s tím, v jaké míře udělil Bůh každému víru. Jako máme v jednom těle mnoho údů, ale tyto údy nemají všechny stejnou činnost, tak i my, i když je nás mnoho, jsme jedním tělem v Kristu, k sobě navzájem jsme však údy. Máme rozmanité duchovní dary podle milosti, která nám byla dána. Kdo má dar mluvit z vnuknutí, ať ho užívá úměrně k vlastní víře. Kdo má dar služby, ať ho uplatňuje ve službě. Kdo má dar vyučovat, ať se věnuje vyučování, kdo dar povzbuzovat, ať povzbuzuje. Kdo rozdává, ať to dělá velkodušně. Kdo stojí v čele, ať je horlivý. Kdo prokazuje milosrdenství, ať to činí s radostí. Láska ať je bez přetvářky. Mějte v ošklivosti zlo, přidržujte se dobra. V bratrské lásce se navzájem mějte srdečně rádi, v uctivosti předcházejte jeden druhého. V horlivosti neochabujte, duchem buďte horliví, služte Pánu, v naději se radujte, v soužení buďte trpěliví, v modlitbě vytrvalí. S věřícími se podílejte na jejich životních potřebách, ochotně poskytněte pohostinství.

110. 1Kor 1,22-31

Ti ovšem, kteří jdou k záhubě, považují nauku o kříži za hloupost. My však víme, že tím Bůh projevil svou moc.

Čtení z prvního listu svatého apoštola Pavla Korintňanům.

(Bratři!) Židé si přejí zázraky, Řekové zase hledají moudrost, ale my kážeme Krista ukřižovaného. Židy to uráží a pohané to pokládají za hloupost. Ale pro ty, kdo jsou povoláni, ať jsou to židé nebo pohané, je Kristus Boží moc a Boží moudrost. Neboť „pošetilá“ Boží věc je moudřejší než lidé a „slabá“ Boží věc je silnější než lidé.

Jen se podívejte, bratři, komu se u vás dostalo povolání! Není tu mnoho moudrých (lidí) podle lidských měřítek, ani mnoho mocných, ani mnoho urozených. A přece: ty, které svět

pokládá za pošetilé, vyvolil si Bůh, aby zahanbil moudré, a ty, kteří jsou ve světě bezmocní, vyvolil si Bůh, aby zahanbil mocné, a ty, které svět má za neurozené a méněcenné, dokonce i ty, kteří nejsou vůbec nic, vyvolil si Bůh, aby zlomil moc těch, kteří jsou „něco“, aby se žádný smrtelník nemohl před Bohem vynášet. A od něho pochází to, že jste spojeni s Kristem Ježíšem. Jeho nám Bůh poslal jako (dárce) moudrosti, spravedlnosti, posvěcení a vykoupení. Tak se splnilo, co je v Písmě: „Kdo se chlubí, ať se chlubí v Pánu.“

111. 1Kor 7,25-35

Panna se stará o věci Páně.

Čtení z prvního listu svatého apoštola Pavla Korintňanům.

(Bratři!) O pannách mi Pán nedal žádný příkaz. Ale dávám radu, protože jsem dosáhl od milosrdného Pána toho, že se mi může věřit. Myslím tedy, že je to dobré pro nynější strasti - ano, je to pro člověka dobré, aby zůstal tak, jak je. Jsi vázán k manželce? Nevyhledávej rozluky. Jsi svobodný? Nehledej si ženu. Ale i když se oženíš, nehřešíš, a vdá-li se některé děvče, nehřeší. Takoví lidé však budou mít tělesná trápení, a toho bych vás chtěl ušetřit. Ale říkám, bratři, toto: Čas je krátký. Proto ti, kdo mají manželku, ať žijí, jako by ji neměli, a ti, kdo pláčou, jako by neplakali, a ti, kdo se radují, jako by se neradovali, a ti, kdo kupují, jako by jim nemělo zůstat nic, a ti, kdo užívají tohoto světa, jako by ho nevyužívali, neboť tento viditelný svět pomíjí. Rád bych, abyste byli bez starostí. Kdo nemá manželku, stará se o věci Páně, jak by se líbil Pánu. Ale kdo je ženatý, stará se o věci světské, jak by se líbil manželce, a je rozdělen. A žena nevdaná a panna se stará o věci Páně, aby byla svatá na těle i na duši. Ale když se provdá, stará se o věci světské, jak by se líbila muži. To však říkám ve vašem zájmu, ne abych na vás hodil smyčku, ale abych vás vedl k počestnosti a k nerušené oddanosti Pánu.

112. Ef 1,3-14

Bůh si nás v Kristu vyvolil, abychom byli před ním svatí a neposkvrnění v lásce.

Čtení z listu svatého apoštola Pavla Efesanům.

Buď pochválen Bůh a Otec našeho Pána Ježíše Krista, on nás zahrnul z nebe rozmanitými duchovními dary, protože jsme spojeni s Kristem. Vždyť v něm si nás vyvolil ještě před stvořením světa, abychom byli před ním svatí a neposkvrnění v lásce; ze svého svobodného rozhodnutí nás předurčil, abychom byli přijati za jeho děti skrze Ježíše Krista. To proto, aby se vzdávala chvála jeho vznešené dobrotivosti, neboť skrze ni nás obdařil milostí ve svém milovaném Synu. V něm máme vykoupení skrze jeho krev, odpuštění hříchů pro jeho nesmírnou milost, kterou nám tak bohatě projevil s veškerou moudrostí a prozíravostí: seznámil nás totiž s tajemstvím své vůle, jak se mu to líbilo a jak si to napřed sám u sebe ustanovil, až se naplní čas pro dílo spásy: že sjednotí v Kristu vše, co je na nebi i na zemi. A skrze něho jsme se stali Božím majetkem, jak jsme k tomu byli předem určeni úradkem toho, který vše působí podle rozhodnutí své vůle. Tak máme sloužit k tomu, aby se šířila chvála o jeho božské velebnosti, my, kteří jsme už dříve kladli své naděje do Mesiáše. Skrze něho se dostalo i vám potvrzení od slíbeného Ducha svatého, když jste přijali slovo pravdy, radostnou zvěst o své spáse, a když jste v něho uvěřili. Duch je zárukou, že nám jednou připadne dědictví. Tak se dovrší naše vykoupení, protože si nás Bůh získal jako svůj majetek, abychom sloužili ke chvále jeho božské velebnosti.

113. Flp 2,1-4

Stejně smýšlejte, ať vás všechny pojí jedna láska, buďte svorní.

Čtení z listu svatého apoštola Pavla Filipanům.

Bratři! Jestliže je u vás trochu křesťanské snahy druhé těšit, trochu láskyplného povzbuzení, nějaké duchovní společenství a trochu srdečné účasti, dovršte mou radost tím, že budete stejně smýšlet, že vás bude (všechny) pojít jedna láska, že budete svorní a jednomyslní. Nic nedělejte z hašteřivosti nebo (touhy) po prázdne slávě, ale z pokory ať každý z vás pokládá druhého za lepšího, než je sám. Nikdo z vás ať nehledí jenom na vlastní prospěch, ale i na prospěch druhých.

114. Flp 3,8-14

Pro Krista jsem se všeho zřekl.

Čtení z listu svatého apoštola Pavla Filipanům.

(Bratři!) Všecko považuji za škodu ve srovnání s oním nesmírně cenným poznáním Ježíše Krista, svého Pána. Pro něj jsem se toho všeho zřekl a považuji to za bezcenný brak, abych mohl získat Krista a byl s ním spojen; nemám přece vlastní spravedlnost, která se získá (zachováním) Zákona, ale tu, (která se dává) tomu, kdo věří v Krista, totiž tu, která (přichází) od Boha a (spočívá) na víře. Tak na sobě poznám Krista i moc jeho zmrtvýchvstání a účast v jeho utrpení; a protože umřel on, i já mu chci být v tom podobný. Potom, (jak doufám), dosáhnu i vzkříšení z mrtvých. (Tím neříkám,) že už bych toho dosáhl nebo že už jsem dokonalý; ale ze všech sil se snažím to uchvátit, protože i mne samého uchvátil Kristus Ježíš. Bratři, já si nenamlouvám, že už jsem to uchvátit. Ale o jedno (mi jde): nedbám na to, co je za mnou, ale ženu se k tomu, co je přede mnou. Běžím k cíli za vítěznou nebeskou odměnou, ke které nás Bůh povolal skrze Krista Ježíše.

115. Kol 3,1-4

Na to myslete, co pochází shůry, ne na to, co je na zemi.

Čtení z listu svatého apoštola Pavla Kolosanům.

(Bratři!) Když jste s Kristem byli vzkříšeni, usilujte o to, co (pochází) shůry, kde je Kristus po Boží pravici. Na to myslete, co (pochází) shůry, ne na to, co je na zemi. Jste přece už mrtví a váš život je s Kristem skrytý v Bohu. Ale až se ukáže Kristus, náš život, potom se i vy s ním ukážete ve slávě.

116. Kol 3,12-17

Nade všechno mějte lásku, neboť ona je svorník dokonalosti.

Čtení z listu svatého apoštola Pavla Kolosanům.

Bratři! Jako od Boha vyvolení, svatí a milovaní projevujte navenek milosrdné srdce, dobrotu, pokoru, mírnost a trpělivost. Snášejte se a navzájem si odpouštějte, má-li kdo něco proti druhému. Pán odpustil vám, proto odpouštějte i vy. A nadto nade všechno mějte lásku, neboť ona je svorník dokonalosti.

Ať ve vašem srdci vládne Kristův pokoj: k němu jste byli povoláni v jednom těle. Buďte za to vděční. Kristova nauka ať je u vás ve své plné síle: moudře se navzájem poučujte a napomínejte. S vděčností zpívejte Bohu z celého srdce žalmy, chvalozpěvy a duchovní písně. Cokoli mluvíte nebo konáte, všechno dělejte ve jménu Pána Ježíše a skrze něho děkujte Bohu Otcí.

117. 1 Sol 4,1-3a.7-12

To je vůle Boží: vaše posvěcení.

Čtení z prvního listu svatého apoštola Pavla Soluňanům.

Bratři, prosíme vás a napomínáme v Pánu Ježíši: jak jste se od nás naučili, že máte žít, abyste se líbili Bohu, a jak i žijete, tak ať v tom vynikáte ještě více. Víte přece, které příkazy jsme vám dali z (moci) Pána Ježíše. Neboť to je vůle Boží: vaše posvěcení! Bůh nás přece nepovolal k nečistotě, ale k posvěcení! Proto, když tím (příkazem) někdo pohrdá, nepohrdá člověkem, ale Bohem, který vám dává svého svatého Ducha.

O bratrské lásce není vám třeba psát, sám Bůh vás totiž poučil, abyste se navzájem milovali, a vy se také tak chováte ke všem bratřím v celé Makedonii. Ale povzbuzujeme vás, bratři, abyste v tom byli stále horlivější. Pokládejte za věc své cti, že budete žít pokojně, plnit svoje (povinnosti) a žít se prací svých rukou, jak jsme vám to přikázali.

Tak ti, kdo nejsou křesťané, si vás budou vážit, a budete na všech nezávislí.

118. 1 Petr 1,3-9

Milujete Ježíše Krista, ačkoli jste ho neviděli.

Čtení z prvního listu svatého apoštola Petra.

Buď veleben Bůh a Otec našeho Pána Ježíše Krista! Protože je tak nesmírně milosrdný, znovu nás zrodil, takže zmrtvýchvstáním Ježíše Krista máme živou naději na dědictví, které nepomine, (na dědictví) skvělé a trvalé. Je pro nás připraveno v nebi; protože totiž máte víru, chrání vás Boží moc (a vede) ke spáse, která se má ukázat (nyní) v poslední době. A proto budete potom jásat, i když vás musí trápit teď ještě na krátký čas všelijaké zkoušky, aby se vyzkoušela vaše víra, vzácnější než pomíjející zlato, které přece bývá čištěno v ohni. Až se pak zjeví Ježíš Kristus, bude vám to k chvále, slávě a cti. Toho milujete, ačkoli jste ho neviděli; v něho věříte, třebaže ho ještě nevidíte. Zato budete jásat v nevýslovné a zářivé radosti; až dosáhnete cíle své víry, totiž spásy duše.

119. 1 Jan 4,7-16

Když se milujeme navzájem, Bůh v nás zůstává.

Čtení z prvního listu svatého apoštola Jana.

Milování, milujme se navzájem, protože láska je z Boha, a každý, kdo miluje, je zrozen z Boha a poznává Boha. Kdo nemiluje, Boha nepoznal, protože Bůh je láska. V tom se ukázala Boží láska k nám, že Bůh poslal na svět svého jednorozeného Syna, abychom měli život skrze něho. V tom záleží láska: ne že my jsme milovali Boha, ale že on si zamiloval nás a poslal svého Syna jako smírnou oběť za naše hříchy. Milování, když nás Bůh tak miloval, máme se i my navzájem milovat. Boha nikdo nikdy nespátřil. Když se milujeme navzájem, Bůh zůstává v nás a jeho láska je v nás přivedena k dokonalosti. Že zůstáváme v něm a on v nás, poznáváme podle toho, že jsme od něho dostali jeho Ducha. My jsme očití svědkové toho, že Otec poslal svého Syna jako spasitele světa. Kdo vyznává, že Ježíš je Syn Boží, v tom zůstává Bůh a on v Bohu. My, kteří jsme uvěřili, poznali jsme lásku, jakou má Bůh k nám. Bůh je láska; kdo zůstává v lásce, zůstává v Bohu a Bůh zůstává v něm.

120. Zj 3,14b.20-22

Budu jíst u něho a on u mě.

Čtení z knihy Zjevení svatého apoštola Jana.

Toto praví Amen, svědek spolehlivý a věrný, začátek Božího stvoření: „Hle, stojím u dveří a klepu. Kdo uslyší můj hlas a otevře dveře, k tomu vejdu a budu jíst u něho a on u mě.

Kdo zvítězí, toho vezmu k sobě na svůj trůn, jak i já jsem zvítězil a usedl se svým Otcem na jeho trůně. Kdo má ucho, ať poslouchá, co říká Duch církevním obcím.“

121. Zj 22,12-14.16.17.20

Přijď, Pane Ježíši!

Čtení z knihy Zjevení svatého apoštola Jana.

Já, Jan, uslyšel jsem hlas, který mi řekl: „Hle, přijdu brzy a moje odplata se mnou, abych odměnil každého podle jeho činů. Já jsem alfa i omega, první i poslední, začátek i konec. Blaze těm, kdo si vypírají šaty; budou mít právo na strom života a branami vstoupí do města. Já, Ježíš, poslal jsem svého anděla, abych vám svědčil o tom, co se týká církevních obcí. Já jsem výhonek (z Davidova kořene) a Davidův potomek, zářivá jitřní hvězda.“ Duch i nevěsta volají: „Přijď!“ Kdo to slyší, ať také zvolá: „Přijď!“ A kdo žízní, ať přijde: kdo touží po živé vodě, ať si ji vezme zadarmo. Ten, kdo to dosvědčuje, říká: „Ano, přijdu brzy!“ Amen, přijď, Pane Ježíši!

Responsoriální žalmy – bez opsaných textů

122. Žl 23,1-2.3-4ab.5-6 (Odp.: 6)

Odp.: To je pokolení těch, kdo hledají tvou tvář, Hospodine.

123. Žl 26,1.4.5.8b-9abc.9d+11 (Odp.: 8b)

Odp: Hospodine, hledám tvou tvář.

124. Žl 32,2-3.4-5.11-12.13-14.18-19.20-21 (Odp.: 12b)

Odp.: Blaze lidu, který si Hospodin vyvolil za svůj majetek.

125. Žl 33,2-3.4-5.6-7.8-9 (Odp.: 2a nebo 9a)

nebo 10-11.12-13.14-15.17+19

ODP: Ustavičně chci velebit Hospodina.

nebo: Okuste a vizte, jak je Hospodin dobrý.

126. Žl 39,2+4ab.7-8a.8b-9.10.12 (Odp.: 8a+9a)

ODP.: Hle, přicházím, Hospodine, rád splním tvou vůli.

127. Žl 44,11-12.14-15.16-17 (Odp.: Mt 25,6)

ODP.: Ženich je tu; jděte naproti Kristu Pánu

128. Žl 62,2.3-4.5-6.8-9 (Odp.: 2)

ODP.: Má duše po tobě žízní, Pane, můj Bože.

129. Žl 83,3.4.5-6a+8a.11.12 (Odp.: 2)

ODP.: Jak milý je tvůj příbytek, Hospodine zástup!

130. Žl 99,2.3.4.5 (Odp.: 2a)

ODP.: Vstupte před Hospodina s jáсотem.

Aleluja a verš před evangeliem

131. Žl 132,1

132. Mt 11,25

133. Jan 13,34

134. Jan 15,5

135. 2 Kor 8,9

136. Gal 6,14

137. Flp 3,8-9

Evangelia

138. Mt 11,25-30

Skryl jsi tyto věci před moudrými a chytrými a odhalil jsi je maličkým

Slova svatého evangelia podle Matouše.

Ježíš se ujal slova a řekl: „Velebím tě, Otče, Pane nebe a země, že když jsi tyto věci skryl před moudrými a chytrými, odhalil jsi je maličkým; ano, Otče, tak se ti zalíbilo. Všechno je mi dáno od mého Otce. A nikdo nezná Syna, jenom Otec, ani Otce nezná nikdo, jenom Syn a ten, komu to chce Syn zjevit. Pojdte ke mně, všichni, kdo se lopotíte a jste obtíženi, a já vás občerstvím. Vezměte na sebe mé jho a učte se ode mě, neboť jsem tichý a pokorný srdcem, a naleznete pro své duše odpočinek. Vždyť mé jho netlačí a mé břemeno netíží.“

39. Mt 16,24-27

Kdo svůj život pro mne ztratí, nalezne ho.

Slova svatého evangelia podle Matouše.

Ježíš řekl svým učedníkům: „Kdo chce jít za mnou, zapři sám sebe, vezmi svůj kříž a následuj mě! Neboť kdo by chtěl svůj život zachránit, ztratí ho, kdo však svůj život pro mne ztratí, nalezne ho. Neboť co prospěje člověku, když získá celý svět, ale ztratí svou duši? Nebo jakou dá člověk náhradu za svou duši? Syn člověka přijde ve slávě svého Otce se svými anděly a tehdy odplatí každému podle jeho jednání.“

140. Mt 19,3-12

Někteří se zřekli manželství pro nebeské království.

Slova svatého evangelia podle Matouše.

K Ježíšovi přistoupili farizeové s úmyslem přivést ho do úzkých a zeptali se ho: „Může se člověk se ženou rozvést z jakéhokoli důvodu?“ On jim odpověděl: „Nečetli jste (v Písmu), že Stvořitel na začátku učinil (lidi) jako muže a ženu a prohlásil: `Proto opustí muž otce i matku a připojí se ke své ženě a ti dva budou jeden člověk?' Už tedy nejsou dva, ale jeden. Co tedy Bůh spojil, člověk nerozlučuje!“ Řekli mu na to: „Proč tedy Mojžíš nařídil dát ženě rozlukový list a rozvést se s ní?“ Odpověděl jim: „Mojžíš vám dovolil rozvod se ženou pro tvrdost vašeho srdce, ale na začátku to tak nebylo. Říkám vám: Kdo se rozvede se svou ženou z jiného důvodu než pro smilstvo a ožení se s jinou, dopouští se cizoložství.“ Učedníci mu řekli: „Když je to mezi mužem a ženou takové, je lepší se neženit.“ Odpověděl jim: „Všichni to nechápou, jenom ti, kterým je to dáno. Jsou totiž lidé k manželství neschopní už od narození a jsou k manželství neschopní, které takovými udělali lidé, a jsou konečně takoví, kteří se manželství sami zřekli pro nebeské království. Kdo může pochopit, ať pochopí!“

141. Mt 19,16-26

Chceš-li být dokonalý, jdi, prodej svůj majetek, a následuj mne.

Slova svatého evangelia podle Matouše.

Nějaký (člověk) přistoupil (k Ježíšovi) a zeptal se: „Mistře, co dobrého mám udělat, abych dosáhl věčného života?“ On mu řekl: „Proč se mě ptáš, co je dobré? Jenom jeden je dobrý. Chceš-li však vejít do života, zachovávej přikázání.“ Zeptal se ho: „Která?“ Ježíš odpověděl: „Nezabiješ, nezczizoložíš, nepokradeš, nevydáš křivé svědectví, cti otce i matku a miluj svého bližního jako sám sebe.“ Jinoch mu řekl: „To všechno jsem zachovával. Co mi ještě schází?“ Ježíš mu řekl: „Chceš-li být dokonalý, jdi, prodej svůj majetek a rozdej chudým, a budeš mít poklad v nebi. Pak přijď a následuj mě!“ Když jinoch to slovo uslyšel, odešel zarmoucen, protože měl velký majetek.

Ježíš řekl svým učedníkům: „Amen, pravím vám: Bohatý jen těžko vejde do nebeského království. Znovu vám říkám: Spíš projde velbloud uchem jehly, než vejde bohatý do Božího království.“ Když to učedníci uslyšeli, velmi užasli a řekli: „Kdo tedy může být spasen?“ Ježíš na ně pohlédl a řekl jim: „U lidí je to nemožné, u Boha však je možné všechno.“

142. Mt 25,1-13

Ženich je tady, jděte mu naproti.

Slova svatého evangelia podle Matouše.

Ježíš řekl svým učedníkům toto podobenství: „Nebeské království je podobné deseti pannám, které vzaly lampy a vyšly naproti ženichovi. Pět z nich bylo pošetilých a pět prozíravých. Pošetilé vzaly sice lampy, ale ne vzaly s sebou olej, prozíravé si však vzaly s lampami také do nádobek olej. Když ženich dlouho nepřicházel, začaly všechny podřimovat a usnuly. Uprostřed noci se strhl křik: `Ženich je tady! Jděte mu naproti!' Tu všechny ty panny vstaly a začaly si upravovat lampy. Pošetilé prosily prozíravé: `Dejte nám trochu oleje, lampy nám dohasínají.' Ale prozíravé odpověděly: `Nemůžeme, nestačilo by pak ani nám, ani vám, dojděte si raději k prodavačům a kupte si.' Jakmile však odešly nakoupit, přišel ženich a ty připravené vešly s ním na svatbu a dveře se zavřely. Později přišly i ostatní panny a volaly: `Pane, pane, otevři nám!' On však odpověděl: `Amen, pravím vám: Neznám vás.' Bďte tedy, protože neznáte den ani hodinu.“

143. Mk 3,31-35

Kdo plní vůli Boží, to je můj bratr i sestra i matka.

Slova svatého evangelia podle Marka.

Za Ježíšem přišla jeho matka a jeho příbuzní. Zůstali stát venku a dali si ho zavolat. Kolem něho sedělo plno lidí. Řekli mu: „Tvoje matka a tvoji příbuzní se venku po tobě ptají!“ Odpověděl jim: „Kdo je má matka a moji příbuzní?“ A rozhlédl se po těch, kteří seděli dokola kolem něho, a řekl: „To je má matka a to jsou moji příbuzní! Každý, kdo plní vůli Boží, to je můj bratr i sestra i matka.“

144. Mk 10,24b-30

My jsme opustili všechno a šli jsme za tebou.

Slova svatého evangelia podle Marka.

Ježíš řekl svým učedníkům: „Děti, jak je těžké vejít do Božího království! Spíš projde velbloud uchem jehly, než vejde bohatý do Božího království.“ Oni užasli ještě víc a říkali si mezi sebou: „Kdo tedy může být spasen?“ Ježíš na ně pohleděl a řekl: „U lidí je to nemožné, ale ne u Boha. Vždyť u Boha je možné všechno.“ Tu mu řekl Petr: „My jsme opustili všechno a šli jsme za tebou.“ Ježíš odpověděl: „Amen, pravím vám: Nikdo není, kdo by opustil dům, bratry nebo sestry, matku nebo otce, děti nebo pole pro mě a pro evangelium, aby nedostal stokrát víc nyní v tomto čase: domy, bratry a sestry, matky a děti i pole, a to i přes pronásledování, a v budoucím věku život věčný.“

145. Lk 1,26-38

Jsem služebnice Páně.

Slova svatého evangelia podle Lukáše.

Anděl Gabriel byl poslán od Boha do galilejského města, které se jmenuje Nazaret, k panně zasnoubené s mužem jménem Josef z Davidova rodu a ta panna se jmenovala Maria. Anděl k ní vešel a řekl: „Buď zdráva, milostiplná! Pán s tebou!“ Když to slyšela, ulekla se a uvažovala, co má ten pozdrav znamenat. Anděl jí řekl: „Neboj se, Maria, neboť jsi našla milost u Boha. Počneš a porodíš syna a dáš mu jméno Ježíš. Bude veliký a bude nazván Synem Nejvyššího. Pán Bůh mu dá trůn jeho předka Davida, bude kralovat nad Jakubovým rodem navěky a jeho království nebude mít konce.“ Maria řekla andělovi: „Jak se to stane? Vždyť muže nepoznávám.“ Anděl jí odpověděl: „Duch svatý sestoupí na tebe a moc Nejvyššího tě zastíní. Proto také dítě bude nazváno svaté, Syn Boží. I tvoje příbuzná Alžběta počala ve svém stáří syna a je už v šestém měsíci, ačkoliv byla považována za neplodnou. Vždyť u Boha není nic nemožného.“ Maria řekla: „Jsem služebnice Páně; ať se mi stane podle tvého slova.“ A anděl od ní odešel.

146. Lk 9,57-62

Žádný, kdo položil ruku na pluh a ohlíží se za sebe, není způsobilý pro Boží království.

Slova svatého evangelia podle Lukáše.

Když Ježíš a jeho učedníci šli (do Jeruzaléma), cestou mu někdo řekl: „Půjdu za tebou všude, kam půjdeš.“ Ježíš mu však odpověděl: „Lišky mají doupata a nebeští ptáci hnízda, ale Syn člověka nemá, kam by hlavu položil.“ Jiného zase vybídl: „Pojď za mnou!“ On však řekl: „Pane, dovol mi, abych napřed šel pochovat svého otce.“ Odpověděl mu: „Nech, ať mrtví pochovávají své mrtvé. Ale ty jdi a zvěstuj Boží království!“ A ještě jiný řekl: „Půjdu za tebou, Pane, jen mi dovol, abych se napřed rozloučil doma s rodinou.“ Ježíš mu však odpověděl: „Žádný, kdo položil ruku na pluh a ohlíží se za sebe, není způsobilý pro Boží

království.“

147. Lk 10,38-42

Marta ho přijala do svého domu. Marie si vybrala nejlepší úděl.

Slova svatého evangelia podle Lukáše.

Ježíš přišel do jedné vesnice, kde ho přijala do domu nějaká žena jménem Marta. Měla sestru, která se jmenovala Marie. Ta se posadila Pánu k nohám a poslouchala jeho řeč. Marta měla plno práce s obsluhou. Přistoupila k němu a řekla: „Pane, nezáleží ti na tom, že mě má sestra nechala obsluhovat samotnou? Řekni jí přece, ať mi pomůže!“ Pán jí odpověděl: „Marto, Marto! Děláš si starosti a znepokojuješ se pro mnoho věcí. Ano, jen jedno je třeba. Marie si vybrala nejlepší úděl a ten jí nikdo nevezme.“

148. Lk 11,27-28

Blahoslavení ti, kdo slyší Boží slovo a zachovávají ho.

Slova svatého evangelia podle Lukáše.

Když Ježíš mluvil k zástupům, zvolala na něho jedna žena ze zástupu: „Blahoslavený život, který tě nosil, a prsy, které tě kojily!“ On však řekl: „Spíše jsou blahoslavení ti, kdo slyší Boží slovo a zachovávají ho.“

149. Jan 12,24-26

Jestliže pšeničné zrno padne do země a odumře, přinese hojný užitek.

Slova svatého evangelia podle Jana.

Ježíš řekl svým učedníkům: „Amen, amen, pravím vám: Jestliže pšeničné zrno nepadne do země a neodumře, zůstane samo; odumře-li však, přinese hojný užitek. Kdo má svůj život rád, ztratí ho; kdo však svůj život na tomto světě nenávidí, uchová si ho pro život věčný. Jestliže mi kdo chce sloužit, ať mě následuje; a kde jsem já, tam bude i můj služebník. Jestliže mi kdo slouží, Otec ho zahrne počtou.“

150. Jan 15,1-8

Kdo zůstává ve mně a já v něm, ten nese mnoho ovoce.

Slova svatého evangelia podle Jana.

Ježíš řekl svým učedníkům: „Já jsem pravý vinný kmen a můj Otec je vinař. Každou ratolest na mně, která nenese ovoce, odřezává, a každou, která nese ovoce, čistí, aby nesla ovoce ještě více. Vy jste už čistí tím slovem, které jsem k vám mluvil. Zůstaňte ve mně, a já (zůstanu) ve vás. Jako ratolest nemůže nést ovoce sama od sebe, nezůstane-li na kmeni, tak ani vy, nezůstanete-li ve mně. Já jsem vinný kmen, vy jste ratolesti. Kdo zůstává ve mně a já v něm, ten nese mnoho ovoce, neboť beze mne nemůžete dělat nic. Kdo nezůstane ve mně, bude vyhozen ven jako ratolest; uschne, seberou ji, hodí do ohně - a hoří. Zůstanete-li ve mně a zůstanou-li ve vás moje slova, můžete prosit, oč chcete, a dostanete to. Tím bude oslaven můj Otec, že ponese mnoho ovoce a osvědčíte se jako moji učedníci.“

151. Jan 15,9-17

Vy jste moji přátelé, když děláte, co já vám ukládám.

Slova svatého evangelia podle Jana.

Ježíš řekl svým učedníkům: „Jako Otec miloval mne, tak já jsem miloval vás. Zůstaňte v mé lásce. Zachováte-li moje přikázání, zůstanete v mé lásce, jako jsem já zachovával přikázání svého Otce a zůstávám v jeho lásce. To jsem k vám mluvil, aby moje radost byla ve vás a aby se vaše radost naplnila. To je mé přikázání: Milujte se navzájem, jak jsem já miloval vás. Nikdo nemá větší lásku než ten, kdo za své přátele položí svůj život. Vy jste moji přátelé, když děláte, co já vám ukládám. Už vás nenazývám služebníky, protože služebník neví, co dělá jeho pán. Nazval jsem vás přáteli, protože vám jsem oznámil všechno, co jsem slyšel od svého Otce. Ne vy jste si vyvolili mne, ale já jsem vyvolil vás a určil jsem vás k tomu, abyste šli a přinášeli užitek a váš užitek aby byl trvalý. Potom vám Otec dá všechno, o čem budete prosit ve jménu mém. To vám přikazuji: Milujte se navzájem!“

152. Jan 17,20-26

Chci, aby tam, kde jsem já, byli i oni se mnou.

Slova svatého evangelia podle Jana.

Ježíš pozvedl oči k nebi a modlil se: „Otče svatý, prosím nejen za své učedníky, ale také za ty, kdo pro jejich slovo uvěří ve mne: ať všichni jsou jedno. Jako ty, Otče, ve mně a já v tobě, tak i oni ať jsou v nás, aby svět uvěřil, že ty jsi mě poslal. A slávu, kterou jsi dal mně, dal jsem já jim, aby byli jedno, jako my jsme jedno: já v nich a ty ve mně. Tak ať i oni jsou v dokonalé jednotě, aby svět poznal, že ty jsi mě poslal a žes je miloval, jako jsi miloval mne. Otče, chci, aby tam, kde jsem já, byli se mnou i ti, které jsi mi dal, aby viděli mou slávu, kterou jsi mi dal, protože jsi mě miloval už před založením světa. Spravedlivý Otče, svět tě nepoznal, ale já jsem tě poznal, a tito (moji učedníci) poznali, že jsi mě poslal. Dal jsem jim poznat tvé jméno a dám poznat, aby láska, kterou jsi mě miloval, byla v nich a abych byl i já v nich.“

Jiný způsob odevzdání odznaků při prvních slibech

153. Je-li nových profesek velmi mnoho nebo je zde jiný náležitý důvod, řekne celebrant formuli při odevzdávání profesních odznaků pro všechny jen jednou:

Přijměte, drahé dcery, závoj a Řeholi (Pravidla, Stanovy) jako znak vašich slibů: buďte poddány Kristu Pánu a celým životem dávejte najevo, čemu jste se s pečlivostí naučily.

Všechny profesky odpovědí společně:

Amen.

Pak přistupují k celebrantovi a ten s pomocí představené a magistry novicek jim vkládá na hlavu závoj a odevzdá jim Řeholi. Když tyto odznaky přijmou, vrátí se na svá místa.

159. Mezitím zanotuje schola antifonu:

Nalezla jsem toho, kterého miluji celou duší

se žalmem 44. nebo jiný vhodný zpěv. Za každým veršem se antifona opakuje; na konci žalmu se však nezpívá „Sláva Otci...“, ale antifona. Jestliže odevzdávání odznaků skončí dříve, než se celý žalm dozpívá, žalm se přeruší a opakuje se antifona.

155. Mají-li se podle zákonů nebo zvyklostí řeholní rodiny odevzdávat ještě jiné profesní odznaky, odevzdají se nyní - beze slov nebo s vhodnou formulí. V této věci je však třeba zachovat důstojnou střízlivost.

Přímluvy

Výzva

156. a) Ve mši při prvních slibech:

Milované sestry a bratři,

slavíme Kristova velikonoční tajemství a počátek řeholního života těchto sester: proto skrze Ježíše Krista, původce evangelního života, vysílejme k Bohu, všemohoucímu Otci, společně modlitby.

b) Ve mši, při níž se sliby obnovují:

Milovaní bratři a sestry,

připomeňme si slova Kristova: „Beze mne nemůžete nic dělat“, a proto skrze něho prosme milosrdného Otce za spásu národů, za pokojné časy i za tyto naše sestry, které dnes obnovily své sliby.

Úmysly

157. I. a)

Za svatou církev Boží: ať se ctnostmi svých dětí den ze dne skvěleji zdobí pro svého Ženicha Krista, Pána prosme.

b)

Za svatého Otce a ostatní biskupy: ať Duch svatý, který naplnil apoštoly, sestupuje bez ustání i na jejich nástupce, Pána prosme.

c)

Za všechny služebníky církve: ať slovy i skutky vedou lid sobě svěřený ke spáse, Pána prosme.

II. a)

Za mír a spásu světa: ať všichni řeholníci hlásají a šíří Kristův pokoj, Pána prosme.

b)

Za dobro pro všechny národy: ať všichni, kdo se zasvětili Boží službě, usilují o věci nebeské, a tak bez přestání podporují pokrok lidstva, Pána prosme.

c)

Za všechny křesťany: ať pozorně naslouchají tajemnému Božímu hlasu, který zve všechny lidi ke svatosti, Pána prosme.

III. a)

Za všechny řeholníky a řeholnice: ať písní jejich srdce i rtů, prací duševní i tělesnou i utrpením pozemského života přinášejí Bohu duchovní oběti, Pána prosme.

b)

Za ty, kdo se řídí evangelními radami: ať z nich vyzařuje přikázání vzájemné lásky a ať jsou jedno srdce a jedna duše jako kdysi první učedníci Ježíšovi, Pána prosme.

c)

Za všechny v řádech Bohu zasvěčené: ať mají účast na životě církve a podle svých sil ať podporují její snahy a záměry, Pána prosme.

d)

Za všechny řeholníky a řeholnic: ať každý podle vlastního povolání zvětšuje svatost církve a snaží se šířit království Boží, Pána prosme.

IV. a)

Za tyto naše sestry, které se dnes řeholním slibem dokonaleji zasvětily Bohu: ať do jejich duší vdechne lásku k vytrvalé modlitbě, k odhodlané kajícnosti a k horlivému apoštolátu, Pána prosme.

b)

Za ty, které se dnes úplně odevzdaly do Boží služby: ať v nich roste duch sesterské lásky a horlivé služby všem lidem, Pána prosme.

c)

Za tyto naše sestry, které se dnes zasvětily Kristu Pánu: ať následují moudré panny a pečlivě ať opatrují lampy lásky a víry, Pána prosme.

d)

Za tyto řeholnice, které dnes upevnily své svaté předsevzetí: ať jsou bdělé v očekávání nebeského Ženicha a zaslouží si spolu s ním vejít na svatbu, Pána prosme.

e)

Za ty, které se dnes slibem přihlásily k radám evangelia, ať jejich řeholní zasvěcení rozhojní svatost, k níž je povolal už svatý křest, Pána prosme.

f)

Za nás všechny: ať se věrně řídíme slovy Mistrovými: „Buďte dokonalí!“, ať přinášíme ovoce hodné našeho posvěcení, ať dosáhneme míry plnosti Kristovy a ať se nakonec všichni shromáždíme v nebeském Jeruzalémě, Pána prosme.

Zakončení proseb

158. a) Ve mši při prvních slibech:

Pane, ochraňuj svou rodinu a dej těmto našim sestrám, které ti obětují prvotiny svého darování, oč jsme tě svorně prosili. Skrze Krista, našeho Pána.

b) Ve mši, při níž se sliby obnovují:

Bože, původce pravdy a milosrdenství, vyslyš prosby svého lidu a na přímmluvu blahoslavené Panny, Matky Boží Marie, vlej do duší těchto svých služebnic ctnost vytrvalost: ať s tvým přispěním vytrvale plní sliby, které jsi jim dopřál obnovit. Skrze Krista, našeho Pána.

JINÉ SLAVNOSTNÍ POŽEHNÁNÍ ČILI ZASVĚCENÍ PROFESEK

159.

Pane a Bože, Stvořiteli světa, Otče lidí, chválíme a velebíme tě za dílo spásy: Z Abraháмова potomstva vybral sis lid, ozdobil ho svým jménem a zasvětils ho sobě.

A když tento lid putoval pustinami, svým hlasem dodávals mu mysl a chránils ho svou pravicí. Byl chudý a pohrdali jím; a právě tehdy ses mu postavil po bok smlouvou lásky.

Stával se zběhem od tvého přátelství, ale tys ho přiváděl milosrdně zpět na cestu spravedlnosti. Když pak tě znova vyhledával, předcházels ho otcovskou přízní, až se nakonec usídlil v krajině svobody.

Především ti však, Otče, dobrořečíme za tvé rozhodnutí přivést nás k poznání pravdy skrze svého Syna a našeho Bratra Ježíše Krista. Narodil se ze svaté Panny, svou smrtí vykoupil tvůj lid ze hříchu a svým vzkříšením mu vložil na srdce, aby pamatoval na příští slávu. Potom usedl po tvé pravici a poslal svatého Utěšitele, který povolává nesčetné Kristovy učedníky, aby kráčeli cestou evangelních rad a tak svůj celý život zasvěcovali slávě tvého jména a spáse lidí.

Proto je vhodné, aby se tvůj dům dnes rozezněl novou písní za tyto naše sestry, které poslechly tvého volání a nabídly se ke svaté službě. Všechno kvůli tobě opustily, zahrň je proto svatodušními dary. Učiň, prosíme, Otče, ať z nich září podoba tvého Syna, aby všichni, kdo na ně pohlédnou, poznali, že Kristus je v církvi přítomen i nyní;

ať se ujímají péče o své bratry, a zachovají si přitom svobodu srdce;

ať pomáhají lidem v nouzi a občerstvují tím trpícího Krista;

ať si všímají lidských osudů, a poznávají, že je řídí tvá prozřetelnost.

Darem svého života ať uspiší příchod tvého království a zaslouží si tak žít s tvými svatými v nebeské vlasti. Skrze Krista, našeho Pána.

Jiná formule požehnání na konci mše při doživotních slibech

160.

Všemohoucí Otec kéž vám dá, abyste byly pevné ve víře, prosté všeho zla a moudré ve všem dobrém.

Všichni:

Amen.

Pán Ježíš, v jehož šlépějích jdete, ať vám dopřeje na vašem vlastním těle obnovovat tajemství jeho smrti a zmrtvýchvstání.

Všichni:

Amen.

Oheň Ducha svatého ať očistí vaše srdce od každé poskvrny a roznítí vás božskou láskou.

Všichni:

Amen.

A vás všechny, kteří jste se zúčastnili této slavnosti, ať požehná všemohoucí Bůh Otec i Syn i Duch svatý.

Všichni:

Amen.

Obřad příslibu

Všeobecné směrnice

1. Některé řeholní společnosti nepokládají za vhodné, aby novicové po ukončení kanonického roku noviciátu skládali časné sliby, nýbrž chtějí, aby se vážali na společnost buď na několik roků nebo až do trvalých slibů jenom zvláštním příslibem či jinými dočasnými svazky. (Srv. S.C. pro Religiosis et Institutis saecularibus, Instructio „Renovationis causam“, 6 ianuarii 1969, nn. 2,7,34.)
2. Ačkoli se příslib i jiné dočasné svazky svou povahou liší od řeholních slibů, přece mají ke třem evangelním radám vztah a jaksi připravují na sliby (srv. tamtéž, nn.7 et 35). Proto je velmi žádoucí, aby byly doprovázeny vroucí modlitbou; ano, matka svatá církev dovoluje, aby se příslib konal ve vhodném liturgickém úkonu: v bohoslužbě slova, ve církevních hodinkách, zvláště ve chválách a nešporách, nebo, jestliže to okolnosti vyžadují, dokonce v eucharistické oběti.
3. Při úpravě obřadu příslibu ať se věnuje veliká péče tomu, aby byl zachován jeho vlastní ráz a aby se do něho nevkládalo nic z toho, co je vlastní řeholním slibům. Proto při sestavování formulí, při výběru lekcí a při ustanovování liturgických znamení ať se nepoužívají věci, které podle práva starobylého zvyku patří k obřadům řeholních slibů.
4. Přislibování je úkon vyhrazený především řeholní komunitě. Příslib je totiž určen hlavně k tomu, aby kandidát zkoušel žít řeholním životem a oblíbil si řeholní společnost. Proto je třeba konat tento obřad s náležitou střízlivostí.

Obřad příslibu v bohoslužbě slova

Je vhodné konat příslib ve spojení s bohoslužbou slova, která osvětlí řeholní život a ráz společnosti; tento způsob odpovídá totiž povaze příslibu.

VSTUPNÍ OBŘADY

5. Obřad začíná pozdravem představeného nebo zpěvem žalmu či jiné vhodné písně.

6. Potom se představený táže noviců, chtějí-li ještě v dalším období lépe si vyzkoušet řeholní život věrným zachováváním řehole a stanov společnosti. Řekne to těmito nebo podobnými slovy:

Chcete upřímně a usilovně ještě i v dalším období zkoušet žít řeholním životem v následování Krista podle evangelijních rad a ve věrném zachovávání řehole naší rodiny?

Novici všichni zároveň odpoví:

Chci.

Představený:

Kéž milosrdný Bůh svou milostí upevní vaše rozhodnutí.

Všichni:

Amen.

7. Žádost možno vykonat také takto: vynechá se otázka a jeden z noviců za všechny obrácen k představenému řekne tato nebo podobná slova:

Skončil se rok naší zkoušky; toužíme však ještě dále nabývat zkušenosti ve vašem způsobu života, abychom pak po zralejším uvážení mohli (mohly) složit řeholní sliby. Proto vás žádáme, abyste nás přijali do vaší rodiny N.. Chceme v ní následovat Krista, zachovávat evangelní rady a pečlivě dodržovat řeholi (pravidla).

Představený odpoví takto nebo podobně:
Milosrdný Bůh ať zdokonalí vaše předsevzetí a nám dopřeje poskytovat vám bratrskou (sesterskou) pomoc.

Všichni:
Amen.

8. Když se skončí dotazování nebo žádost, obrátí se představený k Bohu touto nebo podobnou modlitbou:

Modleme se.

Je vhodné, aby se všichni nějakou dobu tiše modlili. Potom celebrant pokračuje:

Pane, tvoji služebníci (tvé služebnice) N.. N... N... mají přání důkladněji si vyzkoušet řeholní život; dej jim tedy, ať upřímně hledají tvou vůli a ať jsou schopni (schopny) s vytrvalostí ji plnit. O to tě prosí tato rodina shromážděná ve tvém jménu.
Skrze Krista, našeho Pána.

Všichni:
Amen.

BOHOSLUŽBA SLOVA

9. Pak se čtou vhodné texty z Písma svatého s patřičnými mezizpěvy, vybranými především ze žaltáře. Mohou se vzít i jiná vhodná čtení: z dokumentů církevních nebo řádových, ze svatých Otců, ze schválených autorů. Lekci z Evangelia se ovšem vždy dá nejčestnější místo.

10. Potom představený promluví ke shromážděným bratřím a novicům o podstatě řeholního života a o svérázu společnosti nebo přečte vhodnou kapitolu z Řehole.

PŘÍSLIB

11. Po promluvě předstupují novicové jednotlivě k představenému a před ním, před svědky a před celou společností čtou formulí příslibu. Je-li noviců velmi mnoho, mohou formulí příslibu recitovat všichni společně; každý zvlášť ji pak ukončí slovy, která zřetelně vyjádří vůli každého z nich.

ZÁVĚR OBŘADU

12. Obřad je vhodné ukončit přímluvami a modlitbou Páně. K přímluvám se mohou vzít výzva a intence z části I., č. 140-141 nebo z části II., č. 156-157; co je třeba, se ovšem náležitě upraví. K modlitbě Páně se může připojit ještě vhodná prosba - např.:

Bože, tys nám dal ve svém Synu zdroj i příklad života dokonale zasvěceného tobě a bratřím. Prosíme tě tedy, dej, ať tito tvoji služebníci (tyto tvé služebnice) N... N... vytrvale poslouchají tvá přikázání a na přímluvu blahoslavené Marie, vždy Panny, ať ti jednou pevným rozhodnutím věnují, co dnes ochotně přislubují. Skrze Krista, našeho Pána.

Všichni:

Amen.

13. Je vhodné, aby představený dal požehnání řeholníkům, kteří se zavázali příslibem, i všem bratřím, a aby je bratrsky pozdravil podle zvyku řeholní rodiny. Mezitím se zpívá vhodný hymnus nebo chvalozpěv.

Obřad příslibu při církevních hodinkách

Vhodnou dobou pro konání příslibu jsou také církevní hodinky, zejména chvály a nešpory, neboť v nich se Ježíš Kristus, náš Pán, modlí spolu se snoubenkou církví k nebeskému Otci a přimlouvá se za spásu celého světa.

VSTUPNÍ OBŘADY

14. Hodinka oficia se začne obvyklým způsobem. Když se skončí zpěv žalmů, táže se představený noviců, chtějí-li ještě v dalším období lépe si vyzkoušet řeholní život věrným zachováváním řehole a stanov společnosti. Řekne to těmito nebo podobnými slovy:

Chcete upřímně a usilovně ještě i v dalším období zkoušet žít řeholním životem v následování Krista podle evangelních rad a ve věrném zachovávání řehole naší rodiny?

Novici všichni zároveň odpoví:

Chci.

Představený:

Kéžm milosrdný Bůh svou milostí upevní vaše rozhodnutí.

Všichni:

Amen.

Žádost možno vykonat také takto: vynechá se otázka a jeden z noviců za všechny obrácen k představenému řekne tato nebo podobná slova:

Skončil se rok naší zkoušky: toužíme však ještě dále nabývat zkušenosti ve vašem způsobu života, abychom pak po zralejším uvážení mohli (mohly) složit řeholní sliby. Proto vás žádáme, abyste nás přijali do vaší rodiny N... Chceme v ní následovat Krista, zachovávat evangelní rady a pečlivě dodržovat řeholi (pravidla).

Představený odpoví takto nebo podobně:

Milosrdný Bůh ať zdokonalí vaše předsevzetí a nám dopřeje poskytovat vám bratrskou (sesterskou) pomoc.

Všichni:
Amen.

16. Když skončí dotazování nebo žádost, obrátí se představený k Bohu touto nebo podobnou modlitbou:

Modleme se.

Je vhodné, aby se všichni nějakou dobu tiše modlili. Potom celebrant pokračuje:

Pane, tvoji služebníci (tvé služebnice) N... N... N...

mají přání důkladněji si vyzkoušet řeholní život. Dej jim tedy, ať upřímně hledají tvou vůli a ať jsou schopni (schopny) s vytrvalostí ji plnit. O to tě prosí tato rodina shromážděná ve tvém jménu. Skrze Krista, našeho Pána.

Všichni:
Amen.

ČTENÍ BOŽÍHO SLOVA

17. Místo krátké lekce čte se vhodný text z Písma svatého. K němu se může připojit responsorium, které lekci objasňuje, nebo které aspoň odpovídá slavnosti - např.:

R. Slyš radu + a přijmi tento způsob života.

Slyš radu a přijmi tento způsob života.

V. Zachovávej, co ti nařizují, a budeš žít.

Slyš radu a přijmi tento způsob života.

Sláva Otci...

Slyš radu a přijmi tento způsob života.

nebo

R. Budu se cvičit v tom, co mi přikazuješ +
a o tvých cestách budu uvažovat.

Budu se cvičit v tom, co mi přikazuješ,
a o tvých cestách budu uvažovat.

V. Tvé slovo je jako svítilna pro mé kroky.

Budu se cvičit v tom, co mi přikazuješ
a o tvých cestách budu uvažovat.

Sláva Otci...

Budu se cvičit v tom, co mi přikazuješ
a o tvých cestách budu uvažovat.

18. Potom představený promluví ke shromážděným bratřím a novicům o podstatě řeholního života a o svérázu společnosti nebo přečte vhodnou kapitolu z Řehole.

PŘÍSLIB

19. Po promluvě předstupují novicové jednotlivě k představenému a před ním, před svědky a před celou společností čtou formuli příslibu. Je-li noviců velmi mnoho, mohou formuli příslibu recitovat všichni společně; každý zvlášť ji pak ukončí slovy, která zřetelně vyjádří vůli každého z nich.

ZÁVĚR OBŘADU

Nato se ve chválách zpívá píseň Zachariášova, v nešporách píseň blahoslavené Panny Marie, každá s antifonami.

21. Po skončení písně představený řekne:
Pán s vámi.

Všichni:
I s tebou.

Pak se recitují vhodné prosby. Zde je uveden pro ně vzor. Při nich se buď beze změny opakuje zvolání uvedené na konci výzvy nebo se jako odpověď opakuje druhá část invokace.

Ve chválách:
Všemohoucí Bůh a Otec ustanovil nám svého Syna Ježíše Krista pramenem a vzorem svatosti. Obraťme se k němu v pokoře a jedním hlasem volejme:

Pane, dej nám Ducha svatého!

Dokonči dobré dílo
- vždyť tys dal počátek našemu chtění.
Veď, Pane, naše práce i snahy,
- ať patříme zcela tobě a církvi dobře sloužíme.
Uč nás kázni
- ať život Kristův je naším nejvyšším zákonem.
Dej, ať jsme spravedliví v činech a pravdomluvní,
- abychom žili svorně ve tvém domě.

V nešporách:
Kéž k Pánu vystoupí naše vroucí podvečerní modlitba, abychom byli schopni poznávat a skutky naplňovat svrchovanou vůli Boží.
Prosme v ní svorným hlasem:
Posvěť své služebníky pravdou!

Pane, kéž v nás působí tvá láska,
- abychom se ctili navzájem jako bratři.
Vylej na nás Ducha svého smilování,
- ať jsme rodinou jednoho srdce a jedné duše.
Poskytni nám, Pane, potřebnou pomoc,
- ať se staneme hodnými tvé služby.
Doved' naše zemřelé bratry do světla, v němž sídlíš,
- a dej i nám účast na jejich slávě.

22. Potom všichni hlasitě recitují modlitbu Páně; k ní se připojí modlitba toho dne nebo podle rubrik jiná vhodná modlitba - např.:
Bože, tys nám dal ve svém Synu zdroj i příklad života dokonale zasvěceného tobě a bratřím; prosíme tě tedy, dej, ať tito tvoji služebníci (tyto tvé služebnice) N... N... vytrvale poslouchají tvá přikázání a na přimluvu blahoslavené Marie, vždy Panny, ať ti jednou pevným rozhodnutím věnují, co dnes ochotně přislubují.
Skrze Krista, našeho Pána.

Všichni:
Amen.

Je vhodné, aby představený dal požehnání řeholníkům, kteří se právě zavázali příslibem, i všem bratřím, a aby je bratrsky pozdravil podle zvyku řeholní rodiny. Mezitím se zpívá vhodný hymnus nebo chvalozpěv.

OBŘAD PŘÍSLIBU VE MŠI

V příslibu chybí sice důvod, pro který svatá matka církev spojuje oběť slibujících s eucharistickou obětí Kristovou, přece však, žádají-li to okolnosti, lze příslib vykonat i ve mši. Příklad totiž je ve vztahu k příštím slibům a jaksi je připravuje.

24. Přesně ať se zachovají předpisy č. 3 - 4, aby se už sám obřad příslibu odlišoval od řeholních slibů.

25. Slouží se mše ze dne nebo, dovolují-li to rubriky, votivní mše o Panně Marii či o světcích, kteří vynikli v řeholním životě nebo o tajemství, které je v souladu se spiritualitou řeholní rodiny.

Předvolávání nebo přednesení žádosti

26. Po evangeliu, podle přání nebo podle okolností, vlá jáhen nebo magister novice jménem. Ti odpovídají:
Zde jsem
nebo také jinak podle zvyku řeholní rodiny či podle místních zvyklostí.

27. Potom celebrant (představený) se táže noviců, chtějí-li ještě v dalším období lépe si vyzkoušet řeholní život věrným zachováváním řehole a stanov společnosti. Řekne to těmito nebo podobnými slovy:

Chcete upřímně a usilovně ještě i v dalším období zkoušet žít řeholním životem v následování Krista podle evangelních rad a ve věrném zachovávání řehole naší rodiny?

Novici všichni zároveň odpoví:
Chci.

Celebrant (představený):
Kéž milosrdný Bůh svou milostí upevní vaše rozhodnutí.

Všichni:
Amen.

28. Žádost je možno vykonat také takto: vynechá se otázka a jeden z noviců za všechny, obrácen k představenému, řekne tato nebo podobná slova:

Z Božího milosrdenství a s vaší laskavostí prožili jsme v bratrském duchu s vámi dobu noviciátu (prožily jsme v sesterském duchu s vámi dobu noviciátu). Prosíme tě proto, otče

(bratře) - matko (sestro), my N... N... N... o dovolení, abychom ještě dále mohli (mohly) u vás získávat zkušenosti v řeholním životě. Chceme také následovat Krista podle evangelních rad a zachováním řehole vaší rodiny naplnit svou touhu důkladněji se připravit ke slibům i k službě Boží v církvi.

Představený odpoví takto nebo podobně:

Milosrdný Bůh ať zdokonalí vaše předsevzetí a nám dopřeje poskytovat vám bratrskou (sesterskou) pomoc.

Všichni:

Amen.

HOMILIE NEBOLI PROMLUVA

29. Nyní je homilie čili promluva. V ní je vhodné vysvětlit jak biblické čtení tak i to, že řeholní život je dar i závazek k posvěcení vyvolených a pro dobro církve i celé lidské rodiny.

PROSBA O BOŽÍ MILOST

30. Potom jim vyprošuje celebrant Boží pomoc takto:

Modleme se.

Je dobré, aby se všichni chvíli tiše modlili. Potom celebrant pokračuje:

Pane, tvoji služebníci (tvé služebnice) N... N... N... mají přání důkladněji si vyzkoušet řeholní život; dej jim tedy, ať upřímně hledají tvou vůli a ať jsou schopni (schopny) s vytrvalostí ji plnit. O to tě prosí tato reonia shromážděná ve tvém jménu.
Skrze Krista, našeho Pána.

Všichni:

Amen.

PŘÍSLIB

31. Po modlitbě předstupují novicové jednotlivě k představenému a před ním, před svědky a před celou společností čtou formuli příslibu. Je-li noviců velmi mnoho, mohou formuli příslibu recitovat všichni společně; každý zvlášť ji pak ukončí slovy, která zřetelně vyjádří vůli každého z nich.

ZÁVĚR OBŘADU

32. Obřad se vhodně zakončí modlitbou celého shromáždění čili přímluvami; může se použít s případnými úpravami formule z části I., č. 140 - 142 nebo z části II., č. 156 - 158.

EUCHARISTICKÁ BOHOSLUŽBA

33. Zatímco se zpívá píseň k obětnímu průvodu, přinášejí někteří bratři, kteří se právě zavázali příslibem, chléb, víno a vodu pro eucharistickou oběť.

34. Celebrant pozdraví „Pokoj Páně...“ a dává pozdrav pokoje. Představený a bratři projevují kandidátům, kteří se právě zavázali příslibem, bratrskou lásku políbením pokoje nebo jiným způsobem podle zvyku řeholní rodiny.

35. Jakmile přijme celebrant tělo a krev Páně, přistupují bratři právě vázaní příslibem k oltáři k přijímání; může se jim podat pod obojí způsobou. Po nich mohou přijmout eucharistii stejným způsobem jejich rodiče, příbuzní a spolubratři.

OBNOVA PŘÍSLIBU

36. K obnově příslibu lze použít s příslušnými úpravami těchto textů jako při příslibu. Obřad ať je náležitě střízlivý, zvláště obnovuje-li se příslib častěji nebo jen na krátkou dobu.

Obnova příslibu se koná jen proto, že kandidát není ještě pevně rozhodnut; je tedy vhodné konat ji soukromě bez liturgického obřadu.

DODATEK

VZOR PROFESNÍ FORMULE

Každá řeholní rodina má právo sestavit si formuli profese a předložit ji ke schválení Kongregaci pro řeholníky a řeholní společnosti žijící ve světě. Na pomoc řeholním společnostem se zde předkládá tato formule:

I. Slibující:

Já, N..., pevně jsem se rozhodl(a) zasvětit se dokonaleji Bohu a celým svým životem těsněji následovat Krista. Proto ke cti Boží před přítomnými bratry (sestrami) skládám do tvých rukou, N... (jméno toho, kdo sliby přijímá) doživotní (nebo: na dobu...) slib čistoty, chudoby a poslušnosti ve smyslu Řehole (a Stanov) N... (název řeholní společnosti); této řeholní rodině se celým srdcem odevzdávám, abych z milosti Ducha svatého a s pomocí Panny Marie ve službě Bohu a církvi dosáhl(a) dokonalé lásky.

II. Kdo sliby přijímá, může na vhodném místě obřadu (srov. Sliby řeholníků, č. 70; Sliby řeholnic, č. 77) říci:

Já, mocí mně svěřenou, přijímám jménem církve vaše / tvé sliby složené v N... (název řeholní společnosti)
A doporučím vás / tě snažně Bohu, abyste / abys svůj slib, spojený s eucharistickou obětí, byli(y) schopni(y) / schopen(a) naplnit.

MEŠNÍ FORMULÁŘE PŘI ŘEHOLNÍCH SLIBECH

Tyto mše se slouží v bílé barvě.

Nejsou dovoleny o adventních, postních a velikonočních nedělích, o slavnostech, na Popeleční středu, a po celý Svatý týden.

Mše v den prvních řeholních slibů

Vstupní antifona (Ž 39,8-9)

Hle, přicházím, Pane, rád(a) splním tvou vůli; tvůj zákon je v mém nitru.

Vstupní modlitba

Pane, tys těmto našim bratřím (sestrám) vnukl úmysl těsněji následovat Krista. Dopřej jim tedy šťastné dokončení započaté cesty: dej, ať ti záslužně přinesou v oběť tento dokonalý dar zbožnosti. Skrze tvého Syna...

Nad dary

O slavnosti zahájení řeholního života přinášíme ti, Pane, obětní dary a prosby. Přijmi je a uděl, ať se první kroky tvých služebníků (služebnic) promění s podporou tvé milosti v bohatství plodů. Skrze Krista, našeho Pána.

Preface a prosby v eucharistických modlitbách jako v následující mši.

Antifona k přijímání - Mk 3,35

Kdo činí vůli Boží, to je můj bratr, má sestra i matka.

Po přijímání

Pane, kéž nás naplní radostí tajemství, které jsme přijali. Dej, ať tito tvoji služebníci (tyto tvoje služebnice) jejich silou věrně naplní započaté řeholní závazky a ve svobodě ti slouží. Skrze Krista, našeho Pána.

Mše v den doživotních slibů

Vstupní antifona - Ž 121,1-2

Zaradoval jsem se, když mi řekli: „Do domu Hospodinova půjdem!“

Už stojí naše nohy
v tvých branách, Jeruzaléme.

Vstupní modlitba

Bože, z tvé vůle rozkvetla křestní milost v těchto tvých služebnících (služebnicích) tak mocně, že touží důsledně kráčet ve šlépějích tvého Syna; dopřej jim tedy, ať se stejnou silou hledí dosáhnout evangelní dokonalosti a tak ať skrze ně vzroste svatost církve a potvrdí se její apoštolský zápal. Skrze tvého Syna...

Nad dary

Přijmi, Pane, zásvětné dary svých služebníků (služebnic), a poněvadž slibují zachovávat evangelní rady, posilni je svou láskou. Skrze Krista, našeho Pána.

Preface

Pán s vámi.

I s tebou.

Vzhůru srdce.

Máme je u Pána.

Pánu, našemu Bohu, vzdávejme díky.

Je to důstojné a spravedlivé.

Vpravdě je důstojné a spravedlivé, dobré a spasitelné, abychom ti vždycky a všude vzdávali díky, Pane, svatý Otče, všemohoucí, věčný Bože, skrze našeho Pána, Ježíše Krista. Neboť on, čistý květ Panny z rodu Davidova, lidi čistého srdce blahoslavlil a sám nám dal příklad čistoty dokonalé. On toužil plnit vždycky tvou vůli, a poslušný pro nás až k smrti, nabídl se ti jako oběť dokonalá a líbezná. On ty, kdo pro tvé jméno všechno na zemi opustili, povolal k dokonalosti ve tvé službě a potvrdil, že mají poklad v nebi. A proto tě chválíme a společně s anděly a všemi svatými zpíváme píseň o tvé slávě a voláme:

Svatý, Svátý, Svátý, Pán, Bůh zástupů.

Nebe i země jsou plny tvé slávy.

Hosana na výsostech.

Požehnaný, jenž přichází ve jménu Páně.

Hosana na výsostech.

V eucharistických modlitbách je vhodné připomenout oběť slibujících formulemi uvedenými v textu obřadů (viz Sliby řeholníků, č. 73; Sliby řeholnic, č. 80).

Antifona k přijímání - Gal 2, 19 - 20

Spolu s Kristem jsem ukřižován. Žiji ovšem, ale už to nejsem já, nýbrž ve mně žije Kristus.

Po přijímání

S úctou jsme přijali svatá tajemství a nyní tě, Pane, snažně prosíme za tyto tvé služebníky (služebnice), kteří (které) se k tobě připoutali(y): zažehni je ohněm Ducha svatého a trvalým společenstvím je spoj se svým Synem, který s tebou žije a kraluje na věky věků.

Slavnostní požehnání - viz sliby řeholníků, č. 76 a 144;

Sliby řeholnic, č. 83 a 160.

Jiná mše v den doživotních slibů

Vstupní antifona - Ž 65, 13 - 14

Vstoupím s celopaly do tvého domu, splním ti své sliby. Pro ně se mé rty otevřely.

Vstupní modlitba

Pane, svatý Otče, upevni předsevzetí svých služebníků (služebnic) N... N...; a učiň, ať křestní milost, kterou chtějí zpevnit novými závazky, dosáhne u nich plného účinku: aby

tvé velebnosti vzdávali(y) náležitou poctu a království Kristovo aby šířili(y) s apoštolským nadšením. Skrze tvého Syna...

Nad dary

Přijmi, Pane, dary svých služebníků (služebnic) a změň je ve svátost našeho vykoupení; a ty, které jsi při otcovském rozdělení úkolů povolal k důslednějšímu následování tvého Syna, naplň dary Ducha svatého. Skrze Krista, našeho Pána.

Preface a prosby v eucharistických modlitbách jako v předcházejících mších.

Antifona k přijímání - Ž 33,9

Okuste a vizte, jak je Hospodin dobrý, blaze člověku, který se k němu utíká.

Po přijímání

Kéž nás naplní radostí, že se při dnešní slavnosti upevnila dobrá předsevzetí i že jsme přijali svátostnou posilu. Dej, Pane, ať tento zdvojený úkon zbožnosti mocnou láskou podnítl srdce tvých služebníků (služebnic) ke službě církvi i lidem. Skrze Krista, našeho Pána.

Slavnostní požehnání - viz Sliby řeholníků, č. 76 a 144; Sliby řeholnic, č. 83 a 160.

Mše v den obnovy slibů

Vstupní antifona a antifona k přijímání se vyberou z některé předcházející mše.

Vstupní modlitba

Bože, ty pořádáš věci a řídíš lidi. Shlédni na tyto své syny (dcery), kteří (které) si přejí upevnit oběť sebe samých, a buď jim nápomocen, aby se den ode dne těsněji zapojovali(y) do tajemství církve a usilovněji se věnovali(y) práci ve prospěch lidské rodiny. Skrze tvého Syna...

Nad dary

Shlédni, Bože, na dary svého lidu. Jejich hodnotu zvětšují tito naši bratři (tyto naše sestry) obnovením slibů své řeholní čistoty, chudoby a poslušnosti. Proměň tyto dary v tělo a krev svého Syna a smýšlení obětujících uveď do souladu s jeho názory. Neboť on s tebou žije a kraluje na věky věků.

Preface a prosby v eucharistických modlitbách jako v předcházejících mších.

Po přijímání

Přijali jsme, Bože, nebeské svátosti a prosíme za tvé služebníky (služebnice). Spolehli(y) se jedině na tvou milost a obnovili(y) svá předsevzetí; kéž je tedy posiluje Kristova moc a chrání záštita Ducha svatého. Skrze Krista, našeho Pána.

